

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 621

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 iulie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 552 din 29 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 3 ¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.....	2-4	Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său	9-25
Decizia nr. 31 din 30 ianuarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (1) lit. d) și alin. (5) din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii	5-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 36 din 30 ianuarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (1 ¹)-(1 ³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3 ¹), ale art. 7 alin. (4) și (5 ¹), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și ale Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea		M.105.— Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Instrucțiunilor privind căutarea și salvarea victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat	25-27
		4.320.— Ordin al ministrului educației și cercetării pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 5.518/2023 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Victor Frunză” din municipiul Râmnicu Sărat, județul Buzău	28
		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
		27.— Ordin pentru modificarea și completarea unor ordine ale președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei în ceea ce privește obligația de achiziție de certificate verzi pentru operatorul de servicii de stocare care deține instalații de stocare a energiei electrice care nu sunt adăugate capacităților de producere a energiei electrice	29-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 552

din 29 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Garda de Coastă Constanța în Dosarul nr. 3.664/3/2019 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.306D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că sintagma „salariu de bază” a fost interpretată extensiv, în sensul că se referă și la salariul funcției de bază al polițiștilor. De asemenea, art. 93 alin. (2) secțiunea 2 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice prevede că drepturile bănești stabilite a fi acordate polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, prin alte acte normative, în raport cu salariul de bază, se vor calcula față de salariul funcției de bază. Totodată, Curtea s-a mai pronunțat asupra acestor considerente prin Decizia nr. 405 din 24 septembrie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 334/CA din 22 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.664/3/2019, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.** Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.306D/2021, excepție ridicată de Garda de Coastă Constanța într-o cauză având ca obiect recalculare drepturi salariale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că, prin interpretarea extensivă dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019 sintagmei „salariu de bază” prevăzute de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în sensul că se interpretează extensiv, astfel că se referă și la „salariul funcției de bază” al polițiștilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a adus atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, subrogându-se competențelor constituționale ale legiuitorului.

6. Se arată că, potrivit legislației-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în vigoare în perioada 1 ianuarie 2020 — prezent, polițiștii nu beneficiază de un salariu de bază, ca element salarial cuprins în cadrul veniturilor salariale reglementate de legislația respectivă pentru această categorie de personal cu statut special. Legislația-cadru a stabilit în mod distinct elementele salariale aferente fiecărei categorii de personal reglementate, astfel că polițiștii au fost identificați, conform art. 36 alin. (3) și art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, în soluțiile legislative adoptate ca politici salariale în perioada 1 ianuarie 2010 — prezent după termenii specifici utilizați în aceeași legislație [salariul funcției de bază/salariul de funcție în cazul polițiștilor; art. 4 alin. (2) și (3) din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului

plătit din fonduri publice, respectiv art. 4 alin. (2) și (3) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010].

7. Din interpretarea sistematică a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 reiese că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din aceasta reprezintă dispoziții derogatorii în raport cu reglementarea-cadru în materie [prevederile alin. (1) și (2) ale aceluiași articol, așa cum reiese chiar din textul normei derogatorii]. Se arată că norma derogatorie instituită prin dispozițiile criticate este aplicabilă instituțiilor și autorităților publice pentru care legislația specifică în vigoare prevede în mod expres că personalul din cadrul acestora beneficiază de salariu de bază/indemnizație de încadrare. În situația în care legiuitorul ar fi urmărit ca prevederile menționate să fie aplicabile tuturor instituțiilor și autorităților publice, ar fi utilizat sintagma „salarii de bază/solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază/indemnizații de încadrare”. În consecință, în situația în care politicile salariale adoptate de legiuitor începând cu anul 2010 și până în prezent nu fac referire la termenii de specialitate aferenți elementelor salariale specifice polițiștilor, politicile salariale respective nu sunt aplicabile acestor categorii de personal decât dacă se menționează în mod expres acest fapt.

8. Având în vedere acestea și ținând cont de formularea soluțiilor legislative cuprinse în dispozițiile criticate referitoare la stabilirea la nivelul maxim aflat în plată a salariului de bază, se arată că aceste dispoziții nu li se aplică polițiștilor.

9. Se mai arată că instanța supremă nu a ținut seama de dispozițiile art. 36 alin. (3) și ale art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, în contextul în care voința legiuitorului este evidentă în ceea ce privește categoriile profesionale vizate prin utilizarea sintagmei „salariu de bază/indemnizație de încadrare”. Astfel, instanța supremă, practic, prin interpretarea dată, a modificat opțiunea legiuitorului.

10. În final, se invocă Decizia nr. 242 din 19 aprilie 2016, paragrafele 17 și 18, prin care Curtea Constituțională a reținut că legiuitorul are libertatea de a reglementa atât salarizarea în sistemul public, cât și creșteri salariale pentru o anumită categorie de personal plătit din fonduri publice, evident cu respectarea prevederilor Constituției. Curtea a mai reținut că art. 16 din Legea fundamentală vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, ci și necesitatea acestuia.

11. În concluzie, se susține că, prin soluția pronunțată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, instanța supremă a adus atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, subrogându-se competențelor constituționale ale legiuitorului.

12. Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 30 ianuarie 2020.

17. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014: *„Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”*

— Art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: *„Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”*

18. Prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că termenul „salariu de bază” prevăzut de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 se interpretează extensiv, în sensul că se referă și la „salariul funcției de bază” al polițiștilor.

19. Curtea observă că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 11, respectiv pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

20. Ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015,

în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

21. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale și în art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 95 din 5 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 21 august 2024, a soluționat critici identice formulate de aceeași autoare a prezentei excepții. Astfel, după ce a analizat pe larg conținutul deciziei criticate a instanței supreme, Curtea Constituțională a menționat că instanța supremă are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție. Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate a acestora. Cât privește Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea Constituțională a reținut că instanța supremă a procedat la o interpretare extensivă a sintagmei „salariu de bază” ținând cont de voința legiuitorului de eliminare a inechităților existente în materie de salarizare. Pentru a decide astfel însă, instanța supremă și-a fundamentat decizia pe jurisprudența sa anterioară, respectiv Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, prin care a clarificat înțelesul dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 în ceea ce privește identificarea categoriilor de personal plătit din fonduri publice cărora le este aplicabil nivelul maxim de salarizare prevăzut de acest articol de lege, făcând

trimitere, de asemenea, la toate cele patru tipuri de elemente salariale principale (de bază), respectiv salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție a avut în vedere statuările cu valoare de principiu ale Curții Constituționale reținute în Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, referitoare la egalitatea de tratament sub aspectul salarizării pe care o impune situația juridică a personalului bugetar de același grad, aceeași gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii.

23. Totodată, a continuat Curtea, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a invocat argumente reținute prin Decizia nr. 30 din 17 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1025 din 20 decembrie 2016, referitoare la echivalența sintagmei „salariu de bază” cu cea de „salariu al funcției de bază”. Prin urmare, Curtea a constatat că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019 s-a fundamentat pe o interpretare teleologică având ca fundament considerente constituționale, legale și jurisprudențiale, care înlătură echivocul normativ. Stabilind înțelesul sintagmei „salariu de bază”, instanța supremă nu s-a substituit legiuitorului — întrucât sensul stabilit normei nu o modifică, nici nu o completează —, ci, din contră, a realizat un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor. Curtea apreciază, prin urmare, că instanța a acționat *intra vires*, în interiorul marjei sale de competență, fără a legifera, substituindu-se autorității competente în acest domeniu.

24. Întrucât nu există motive de la îndepărtarea de la această soluție și considerentele care au întemeiat-o, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, și prezenta excepție.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Garda de Coastă Constanța în Dosarul nr. 3.664/3/2019 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și ale art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în interpretarea Deciziei nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 31

din 30 ianuarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (1) lit. d) și alin. (5) din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 81 alin. (1) lit. d) raportate la cele ale art. 81 alin. (5) din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, excepție ridicată de Societatea Aeon Building — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 8/62/2020 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 180D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții că autoarea excepției, prin reprezentant convențional, a transmis la dosar o cerere de judecare în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției, arătând că dispozițiile criticate reprezintă o transpunere în dreptul intern a Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune, care are o redactare similară. Precizează că legiuitorul european a considerat că existența unor indicii plauzibile referitoare la încheierea de acorduri care vizează denaturarea concurenței în cadrul procedurii de atribuire a contractului de concesiune este suficientă, fără să fie necesară existența unei hotărâri judecătorești definitive care să constate practica anticoncurențială. În cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, autoritatea contractantă a avut la bază decizia unui organ administrativ-jurisdicțional, respectiv Consiliul Național pentru Soluținarea Contestațiilor, decizie care a fost verificată de o instanță de judecată — Curtea de Apel Brașov — printr-o decizie definitivă, la care s-a adăugat punctul de vedere al Consiliului Concurenței. De asemenea, autoarea excepției a avut posibilitatea să prezinte argumente și dovezi pentru a nu fi exclusă de la procedura de atribuire. În ceea ce privește critica referitoare la sintagma „interese de orice altă natură” apreciază că nu are legătură cu soluținarea cauzei, de vreme ce în speță a fost reținută *expressis verbis* existența unor interese comune de natură personală, financiară sau economică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 8/62/2020, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 81 alin. (1) lit. d) raportate la cele ale art. 81 alin. (5) din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, excepție ridicată de Societatea Aeon Building — S.R.L. din Brașov într-un litigiu privind achizițiile publice.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate impun excluderea unui operator economic din procedura de atribuire în temeiul unor simple indicii calificate de legiuitor ca prezumând o faptă anticoncurențială, chiar dacă nu există o hotărâre judecătorească definitivă de constatare a faptei anticoncurențiale sau un act administrativ emis de Consiliul Concurenței, ca autoritate publică administrativă în domeniu, care să fie confirmat în urma controlului judecătoresc, și cu toate că, potrivit art. 23 alin. (11) din Constituție, persoana este prezumată nevinovată până la intervenirea unei hotărâri judecătorești de dovedire a vinovăției sale.

6. Cu privire la sfera de aplicare a principiului constituțional al prezumției de nevinovăție, menționează că aceasta include și cazul răspunderii delictuale pentru fapte anticoncurențiale, după cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 738 din 20 noiembrie 2018, în acord și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aplicarea prezumției de nevinovăție nu trebuie să fie limitată la procesul penal, în sens strict, întrucât conceptul de „acuzăție în materie penală” are o semnificație „autonomă”, independentă de clasificările utilizate de sistemele juridice naționale ale statelor membre.

7. Se susține, în consecință, că dispozițiile legale criticate încalcă prezumția de nevinovăție întrucât obligă entitatea contractantă să dispună excluderea unui operator economic din procedura de atribuire doar în urma unor simple indicii calificate de legiuitor ca prezumând o faptă anticoncurențială, în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive de constatare a faptei anticoncurențiale, ceea ce reprezintă o veritabilă sancționare juridică, prin decăderea operatorului economic din dreptul de a depune oferta în cadrul procedurii de atribuire.

8. Încălcarea principiului prezumției de nevinovăție rezultă și din faptul că, drept urmare a prevalării de către entitatea contractantă de prevederile criticate, dreptul persoanei de a nu fi obligată să își dovedească nevinovăția cu privire la acuzația de faptă anticoncurențială este negat în substanța sa, întrucât persoana în cauză este constrânsă să administreze probe în dovedirea propriei nevinovății pentru a putea înlătura indiciile reținute de entitatea contractantă, pentru a nu fi decăzută astfel din dreptul de a participa cu oferta la procedura de atribuire.

9. Se mai susține, totodată, că prin raportare la regulim de excludere pe care îl reglementează, dispozițiile legale criticate conduc și la încălcarea principiului egalității în drepturi consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât pun într-o situație defavorabilă operatorii economici cu privire la care există doar o simplă acuzație sprijinită pe indicii referitoare la pretinse fapte anticoncurențiale, față de restul operatorilor economici care

beneficiază de prezumția de nevinovăție și de dreptul de a depune oferta la procedura de licitație publică. Diferențierea de tratament juridic operată prin dispozițiile legale criticate este discriminatorie, întrucât formularea unei simple acuzații sprijinite pe simple indicii de presupuse fapte anticoncurențiale nu constituie un criteriu care să urmărească un scop legitim, având în vedere că neagă însăși prezumția de nevinovăție.

10. Se susține că se încalcă și art. 1 alin. (5) din Constituție, prin raportare la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, întrucât sintagma întrebuințată de textul legal, și anume „au interese (...) de orice altă natură”, încalcă dezideratul imperativ de a fi un text clar și previzibil, expresie care nu permite o identificare precisă a situațiilor/interesului calificate/calificat ca fiind situație de înțelegere anticoncurențială.

11. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că nu se pune în discuție prezumția de nevinovăție incidentă în materie penală, ci legiuitorul a încercat să evite practicile concertate în materia achizițiilor publice, care presupun că, sub rezerva probei contrare ce revine operatorilor economici interesați, întreprinderile care participă la acțiunea concertată și care iau parte la procedura de achiziție țin seama de schimbul de informații cu concurenții lor, pentru a determina propriul comportament pe această piață. Textele de lege criticate nu încalcă nici principiul egalității în drepturi, în condițiile în care respectivul operator economic beneficiază de toate garanțiile care însoțesc exercitarea dreptului la apărare în cadrul procedurii de achiziție, având la îndemână probatoriul specific materiei civile pentru a dovedi că nu a încercat denaturarea concurenței în cadrul sau în legătură cu procedura în cauză. Apreciază că nu sunt încălcate nici normele de tehnică legislativă invocate de autoarea excepției.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 81 alin. (1) lit. d) raportate la cele ale art. 81 alin. (5) din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 23 mai 2016. Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 81 alin. (1) lit. d) a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2020 privind modificarea și completarea unor acte normative cu impact în domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 13 iulie 2020, aspect care nu afectează substanța normativă a textului legal menționat, întrucât această modificare constă doar în adăugarea sintagmei „autoritățile contractante” alternativ la sintagma „entitățile

contractante”. Ca atare, Curtea poate să examineze prevederile legale criticate, în redactarea actuală, care este următoarea:

— Art. 81 alin. (1) lit. d) și alin. (5): „(1) *Autoritățile/Entitățile contractante exclud din procedura de atribuire a contractului de concesiune orice operator economic care se află în oricare dintre următoarele situații: (...)*

d) *autoritatea/entitatea contractantă are suficiente indicii plauzibile pentru a considera că operatorul economic a încheiat cu alți operatori economici acorduri care vizează denaturarea concurenței în cadrul sau în legătură cu procedura în cauză; (...)*

(5) *În sensul dispozițiilor alin. (1) lit. d), se consideră că autoritatea contractantă are suficiente indicii plauzibile pentru a considera că operatorul economic a încheiat cu alți operatori economici acorduri care vizează denaturarea concurenței în cadrul sau în legătură cu procedura în cauză în următoarele situații, reglementate cu titlu exemplificativ:*

a) *ofertele sau solicitările de participare transmise de 2 sau mai mulți operatori economici participanți la procedura de atribuire prezintă asemănări semnificative din punctul de vedere al conținutului documentelor nestandardizate, potrivit documentației de atribuire;*

b) *în cadrul organelor de conducere a 2 sau a mai multor operatori economici participanți la procedura de atribuire se regăsesc aceleași persoane sau persoane care sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv ori care au interese comune de natură personală, financiară sau economică ori de orice altă natură.”*

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la principiul statului de drept și la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 23 alin. (11) referitor la principiul privind prezumția de nevinovăție, art. 148 alin. (2) referitor la prioritatea de aplicare a reglementărilor internaționale și europene față de legile interne, raportat la încălcarea art. 47 și 48 privind dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, în primul rând, având în vedere obiectul cauzei în care a fost ridicată, că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 81 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 100/2016 este inadmisibilă, întrucât nu îndeplinește condiția precizată de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 referitoare la legătura cu soluționarea cauzei. Aceasta, deoarece temeiul de drept care a stat la baza excluderii autoarei excepției de la participarea la procedura de atribuire a unui contract de concesiune l-au constituit prevederile art. 81 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 100/2016, iar nu cele ale lit. a) din acest articol. Astfel, entitatea contractantă — Primăria Municipiului Brașov — a inițiat procedura de concesiune în vederea atribuirii contractului având ca obiect „Delegarea gestiunii prin concesiune a serviciului de amenajare, organizare și exploatare a parcarilor cu plată de pe domeniul public al Municipiului Brașov”, iar comisia de evaluare constituită în acest scop de entitatea contractantă a constatat existența cumulativă a situațiilor prevăzute la art. 81 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 100/2016, astfel că a respins ca inadmisibilă oferta depusă de societatea autoare a prezentei excepții de neconstituționalitate. Prin urmare, lit. a) a articolului precizat nu are incidență în cauză, reglementând o altă situație decât cea constatată în speță.

18. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 81 alin. (1) lit. d) și alin. (5) lit. b) din Legea nr. 100/2016, Curtea constată că este neîntemeiată, urmând să o respingă ca atare. În acest sens, Curtea reține că prevederile art. 81 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 100/2016 instituie regula potrivit căreia, în cadrul procedurii de atribuire a contractelor de concesiune de lucrări sau, după caz, servicii, autoritățile/entitățile contractante exclud acei operatori economici cu privire la care au suficiente indicii plauzibile pentru a considera că au încheiat acorduri care vizează denaturarea concurenței în cadrul sau în legătură cu procedura în cauză. În motivarea excepției se

susține, în esență, că se nesocotește prezumția de nevinovăție, întrucât un operator economic va fi exclus de la procedura de atribuire a unui contract de concesiune pentru presupuse conduite anticoncurențiale, dar nu în temeiul unei hotărâri judecătorești sau al unei decizii a Consiliului Concurenței, confirmate prin control judecătorec, ci pe baza unor simple indicii care să îi contureze autorității contractante bănuiala că operatorul economic în cauză ar fi săvârșit preținse fapte anticoncurențiale, nedovedite în prealabil printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

19. Față de aceste critici, Curtea reține, mai întâi, că dispozițiile legale menționate reprezintă o transpunere în legislația națională a prevederilor art. 38 alin. (7) lit. (e) din Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 94/1 din 28 martie 2014. În detalierea acestor dispoziții, în art. 81 alin. (5) din Legea nr. 100/2016, legiuitorul român a arătat, cu titlul exemplificativ, care ar putea fi situațiile în care se consideră că autoritatea contractantă are suficiente indicii plauzibile pentru a considera că operatorul economic a încheiat cu alți operatori economici acorduri care vizează denaturarea concurenței în cadrul sau în legătură cu procedura în cauză în anumite situații, la lit. b) regăsindu-se ipoteza în care în cadrul organelor de conducere a 2 sau a mai multor operatori economici participanți la procedura de atribuire se regăsesc aceleași persoane sau persoane care sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv ori care au interese comune de natură personală, financiară sau economică ori de orice altă natură.

20. De asemenea, Curtea reține că prezumția de nevinovăție este consacrată de art. 23 alin. (11) din Constituție, precum și de art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele prevederi referindu-se în mod expres la domeniul penal, protejând persoanele acuzate de săvârșirea unei infracțiuni de consecințele negative, pe plan procesual, dar și social, pe care o acuzație de natură penală le poate atrage. Astfel, din perspectivă procesuală, respectarea prezumției de nevinovăție reprezintă o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil, care implică asigurarea unui complex de garanții care să concure la evitarea riscului soluționării procesului prin prisma ideii preconcepuate a existenței vinovăției persoanei acuzate. Pe plan social, prezumția de nevinovăție apără valori indispensabile ființei umane, precum demnitatea, imaginea, viața intimă familială și privată a persoanei cu privire la care se desfășoară o investigație de natură penală.

21. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a avut în vedere nu doar înțelesul strict al noțiunii de acuzație penală, ci și o semnificație extensivă, important fiind conținutul acuzației, iar nu neapărat calificarea ca atare în legislația statelor. Astfel, instanța europeană a elaborat așa numitele „criterii Engel”, în baza cărora se determină incidența art. 6 paragraful 2 din Convenție, dezvoltate în Hotărârea din 8 iunie 1976, pronunțată în Cauza *Engel și alții împotriva Olandei*, care vizează, mai întâi, calificarea faptei, conform legii naționale, ca aparținând dreptului penal, apoi natura faptei și, în cele din urmă, natura și gradul de severitate ale sancțiunii ce trebuie aplicate.

22. O astfel de analiză a avut în vedere și Curtea Constituțională atunci când a constatat neconstituționalitatea unor prevederi din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, prin Decizia nr. 738 din 20 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 4 aprilie 2019. Este vorba despre prevederile art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016 care permiteau ca un operator economic să fie exclus din procedura de achiziții publice în situația în care acesta este subiectul unei investigații în derulare pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 164 din aceeași lege, constând în săvârșirea unei abateri profesionale grave prin raportare la presupusa săvârșire a unei infracțiuni. Curtea Constituțională a apreciat că se încalcă prezumția de nevinovăție, întrucât autoritatea contractantă procedează la

excluderea unui operator economic din procedura de atribuire, substituindu-se, în acest fel, unei instanțe de judecată sau unei autorități administrative competente, care ar trebui să aprecieze cu privire la condițiile săvârșirii unei presupuse infracțiuni, precum și la integritatea și reputația operatorului economic, determinate prin raportare la circumstanțele faptei penale. Ca atare, în situația examinată cu acel prilej de Curtea Constituțională, autoritatea putea decide cu privire la aceste elemente de natură penală înainte ca vinovăția operatorului să fi fost stabilită de o instanță de judecată.

23. În pronunțarea deciziei menționate, Curtea Constituțională s-a bazat și pe cele statuate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la drepturile prevăzute de art. 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, respectiv dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție, în sensul că acestea trebuie să fie respectate în toate procedurile cu privire la încălcări ale normelor de concurență susceptibile să conducă la aplicarea unor sancțiuni, cum ar fi amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, chiar dacă este vorba despre o procedură care are un caracter administrativ. Curtea Constituțională a reținut că, în această privință, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a întemeiat în mod expres pe natura încălcărilor în cauză, precum și pe natura și pe gradul de severitate ale sancțiunilor aferente, și a accentuat că respectarea acestor garanții este de o importanță cu atât mai mare cu cât ne aflăm în cadrul unei proceduri cu caracter cvasipenal, în care Comisia (Europeană) exercită funcții de investigație, de cercetare și de decizie și dispune, în această privință, de o largă putere de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 1999, pronunțată în Cauza *Huls împotriva Comisiei*, paragrafele 149 și 150, și Hotărârea din 21 noiembrie 1991, pronunțată în Cauza *Technische Universität München*, paragraful 14).

24. Așadar, prin Decizia nr. 738 din 20 noiembrie 2018, precitată, Curtea a constatat că, în condițiile în care instanța judecătorească nu a pronunțat o hotărâre definitivă în sensul condamnării operatorului economic pentru săvârșirea unei infracțiuni, autoritatea contractantă restricționează participarea acestuia la procedura de achiziție prin încălcarea prezumției sale de nevinovăție, fiind astfel nesocotit art. 23 alin. (11) din Constituție, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, prin prisma exigențelor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. În cauza de față însă, Curtea constată că nu poate fi susținută pretinsa nesocotire a prezumției de nevinovăție, întrucât nu este vorba despre o situație care să întrunească elementele mai sus expuse. Astfel, prin aplicarea criteriilor Engel la cauza de față, se observă că eliminarea unui operator economic din procedura de atribuire a unui contract de concesiune pe motivul prevăzut de art. 81 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 100/2016, și anume acela că autoritatea/entitatea contractantă are suficiente indicii plauzibile pentru a considera că operatorul economic a încheiat cu alți operatori economici acorduri care vizează denaturarea concurenței în cadrul sau în legătură cu procedura în cauză, nu are sub nicio formă caracter penal și nici implicații de natură penală, nefiind aptă să antreneze, nici direct, nici subsecvent sau mediat, o răspundere penală a respectivului operator economic. Totodată, nici natura sau gradul de severitate al sancțiunii ce ar urma să fie aplicată nu justifică incidența prezumției de nevinovăție.

26. Sub acest aspect, Curtea reține, de altfel, că, potrivit expunerii de motive a Legii nr. 100/2016, actul normativ menționat urmărește stabilirea unui cadru juridic adecvat realizării unor concesiuni în condiții de transparentă, în vederea creării unui mediu concurențial optim. Prin urmare, este firesc ca autoritatea contractantă să aibă o atitudine de prudență, acționând în vederea prevenirii posibilelor încălcări ale regulilor concurenței loiale.

27. În acest context, Curtea apreciază că incident este un alt principiu fundamental, prevăzut la art. 57 din Constituție, în virtutea căruia drepturile și libertățile constituționale trebuie

exercitate cu bună-credință, fără să se aducă atingere drepturilor și libertăților celorlalți. Or, textele de lege criticate dau expresie tocmai acestei reguli constituționale, impunând un comportament loial tuturor participanților la procedurile de atribuire a contractelor de concesiune, autoritatea contractantă având posibilitatea legală de a aprecia din această perspectivă cu privire la onestitatea atitudinii ofertanților.

28. De altfel, această evaluare nu este lăsată la aprecierea arbitrară a autorității contractante. Dimpotrivă, legea prevede un mecanism care să prevină luarea unor decizii discreționare. Astfel, în prealabil luării măsurii excluderii, autoritatea contractantă trebuie să se adreseze Consiliului Concurenței, conform art. 81 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, care este unica autoritate de aplicare a regulilor de concurență și care are competența și expertiza de a aprecia dacă acele indicii remarcate de autoritatea contractantă sunt cu adevărat suficient de plauzibile pentru a justifica excluderea operatorului de la procedura atribuirii.

29. Mai mult decât atât, art. 84 alin. (1) din Legea nr. 100/2016 oferă operatorilor economici aflați în oricare dintre situațiile care atrag excluderea din procedura de atribuire posibilitatea de a furniza dovezi care să arate că măsurile luate de aceștia sunt suficiente pentru a-și demonstra în mod concret credibilitatea, prin raportare la motivele de excludere.

30. Curtea observă că autoarea excepției mai invocă și dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, pretinzând că prin textele de lege criticate se instituie un regim discriminatoriu, defavorabil, aplicabil anumitor operatori economici. Nici această critică nu poate fi reținută, întrucât regimul diferit aplicabil este justificat tocmai de existența acelor indicii suficient de plauzibile, de natură să plaseze în categorii diferite operatorii economici ofertanți.

31. În fine, autoarea excepției mai critică, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, prevederile art. 81 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 100/2016 care arată, în mod exemplificativ, că poate fi considerat un indiciu plauzibil în sensul denaturării concurenței faptul că în cadrul organelor de conducere a 2 sau a mai multor operatori economici participanți la procedura de atribuire se regăsesc aceleași persoane sau persoane care sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv ori care au interese comune de natură personală, financiară sau economică ori de orice altă natură, această din urmă sintagmă fiind considerată neclară, contrară principiului calității legilor.

32. Cu privire la această problemă, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că, într-adevăr, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar

pentru a putea fi aplicat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 14 noiembrie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului. În plus, nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta; apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, fața de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

33. În același timp însă, Curtea de la Strasbourg a statuat, de exemplu, prin Hotărârea din 24 mai 2007, definitivă la 24 august 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 36, că „tocmai în considerarea principiului generalității legilor, formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile-tip de reglementare constă în recurgerea la unele categorii mai degrabă generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi se folosesc prin forța lucrurilor de formule mai mult sau mai puțin vagi, pentru a evita o rigiditate excesivă și pentru a se putea adapta schimbărilor de situație.”

34. Având în vedere această realitate, Curtea constată că în cauza de față nu se pune problema nesocotirii prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind benefic mediului concurențial ca autoritatea contractantă să aprecieze sub o gamă largă de aspecte posibila încercare a operatorilor economici înscriși la procedura de atribuire de a altera loialitatea interacțiunii concurenților participanți la respectiva procedură, cu afectarea consecutivă a șanselor egale de care trebuie să se bucure toți ofertanții.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, ridicată de Societatea Aeon Building — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 8/62/2020 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 81 alin. (1) lit. d) și alin. (5) lit. b) din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 36

din 30 ianuarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și ale Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a articolului unic din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepția a fost ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București în Dosarul nr. 14.817/4/2020 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 38D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 41D/2021, nr. 65D/2021, nr. 66D/2021, nr. 105D/2021, nr. 107D/2021, nr. 134D/2021, nr. 135D/2021, nr. 137D/2021, nr. 168D/2021, nr. 194D/2021, nr. 440D/2021, nr. 489D/2021, nr. 492D/2021, nr. 495D/2021, nr. 496D/2021, nr. 497D/2021, nr. 538D/2021, nr. 563D/2021, nr. 564D/2021, nr. 619D/2021, nr. 629D/2021, nr. 690D/2021, nr. 692D/2021, nr. 729D/2021, nr. 730D/2021, nr. 799D/2021, nr. 800D/2021, nr. 801D/2021, nr. 813D/2021, nr. 818D/2021, nr. 829D/2021, nr. 864D/2021, nr. 881D/2021, nr. 882D/2021, nr. 913D/2021, nr. 927D/2021, nr. 958D/2021, nr. 959D/2021, nr. 961D/2021, nr. 987D/2021, nr. 989D/2021, nr. 1.094D/2021, nr. 1.096D/2021, nr. 1.113D/2021, nr. 1.138D/2021, nr. 1.162D/2021, nr. 1.163D/2021, nr. 1.164D/2021, nr. 1.165D/2021, nr. 1.194D/2021, nr. 1.221D/2021, nr. 1.222D/2021, nr. 1.223D/2021, nr. 1.347D/2021, nr. 1.349D/2021, nr. 1.361D/2021, nr. 1.395D/2021, nr. 1.412D/2021, nr. 1.418D/2021, nr. 1.472D/2021, nr. 1.489D/2021, nr. 1.490D/2021, nr. 1.502D/2021, nr. 1.524D/2021, nr. 1.538D/2021, nr. 1.549D/2021, nr. 1.550D/2021, nr. 1.555D/2021, nr. 1.556D/2021, nr. 1.602D/2021, nr. 1.606D/2021, nr. 1.608D/2021, nr. 1.622D/2021, nr. 1.635D/2021, nr. 1.636D/2021, nr. 1.921D/2021, nr. 1.945D/2021, nr. 1.954D/2021, nr. 1.976D/2021, nr. 1.977D/2021, nr. 1.982D/2021, nr. 2.340D/2021, nr. 2.432D/2021, nr. 2.617D/2021, nr. 2.647D/2021, nr. 2.662D/2021, nr. 2.690D/2021, nr. 2.694D/2021, nr. 2.722D/2021, nr. 2.730D/2021, nr. 2.875D/2021, nr. 2.876D/2021, nr. 2.912D/2021 și nr. 3.078D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate

a unor dispoziții similare, excepție ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București, de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București, de Raiffeisen Bank — S.A. din București, de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, din oficiu, și de Investcapital LTD prin Kruk România — S.R.L. din București, de Credit Europe Bank NV din Olanda, de First Bank — S.A. din București, de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, de Alpha Bank România — S.A. din București, de Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București, de ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București, de Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena, Grecia, de Banca Românească — S.A. din București, de Investcapital LTD din Malta, de Garanti Bank — S.A. din București, Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, din oficiu, de Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București și Credit Europe Bank NV din Olanda și de Banca Comercială Intesa Sanpaolo România — S.A. din București, în dosarele nr. 12.539/4/2020, nr. 16.754/4/2020, nr. 23.624/4/2020, nr. 16.229/4/2020, nr. 17.719/4/2020, nr. 15.268/4/2020, nr. 7.406/4/2021, nr. 4.219/4/2021 și nr. 28.578/4/2020 ale Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, în dosarele nr. 18.381/215/2020, nr. 17.933/215/2020, nr. 14.825/215/2020 și nr. 19.448/215/2020 ale Judecătoria Craiova — Secția I civilă, în dosarele nr. 17.919/300/2020, nr. 17.481/300/2020, nr. 17.917/300/2020, nr. 23.973/300/2020, nr. 17.381/300/2020 și nr. 1.290/300/2021 ale Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.292/190/2020 al Judecătoria Bistrița — Secția civilă, în Dosarul nr. 9.231/1748/2020 al Judecătoria Cornetu — Secția civilă, în dosarele nr. 18.886/245/2020, nr. 27.577/245/2020, nr. 19.115/245/2020 și nr. 13.156/245/2020 ale Judecătoria Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 8.279/176/2019 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, în dosarele nr. 11.597/303/2020, nr. 16.581/4/2020, nr. 16.441/303/2020, nr. 14.333/303/2020, nr. 20.911/303/2020, nr. 235/303/2021, nr. 14.714/303/2020 și nr. 16.401/303/2020 ale Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 16.571/211/2020 al Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.135/184/2020, al Judecătoria Slatina — Secția civilă, în Dosarul nr. 5.244/176/2020 al Judecătoria Alba Iulia — Secția civilă, în dosarele nr. 4.094/235/2020 și nr. 4.195/235/2020 ale Judecătoria Gherla, în dosarele nr. 16.831/94/2020 și nr. 20.334/94/2020 ale Judecătoria Buftea — Secția civilă, în dosarele nr. 14.638/233/2020, nr. 16.613/233/2020, nr. 18.996/233/2020 și nr. 10.657/233/2020 ale Judecătoria Galați — Secția civilă, în dosarele nr. 25.549/325/2020, nr. 26.798/325/2020, nr. 22.906/325/2020 și nr. 14.751/325/2020 ale Judecătoria Timișoara — secțiile I și a II-a civile, în dosarele nr. 13.300/197/2020 și nr. 21.210/197/2020 ale Judecătoria Brașov — Secția civilă, în Dosarul nr. 13.432/180/2020 al

Judecătoria Bacău — Secția civilă, în dosarele nr. 10.399/196/2020, nr. 16.672/196/2020 și nr. 9.860/196/2020 ale Judecătoria Brăila — Secția civilă, în dosarele nr. 4.560/271/2021 și nr. 8.917/271/2020 ale Judecătoria Oradea — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.042/328/2020 al Judecătoria Turda, în Dosarul nr. 15.921/318/2020 al Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă, în dosarele nr. 26.542/301/2020, nr. 26.724/301/2020, nr. 10.833/301/2020, nr. 29.319/301/2020, nr. 12.500/301/2020, nr. 23.418/301/2020, nr. 21.669/301/2020, nr. 29.255/301/2020, nr. 28.293/301/2020, nr. 22.545/301/2020 și nr. 6.576/301/2021 ale Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 17.674/299/2020 al Judecătoria Lugoj, în Dosarul nr. 1.866/310/2020 al Judecătoria Sinaia, în dosarele nr. 4.768/306/2020, nr. 476/306/2021 și nr. 9.114/306/2020 ale Judecătoria Sibiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 12.027/288/2020 al Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, în dosarele nr. 4.772/333/2020 și nr. 7.879/333/2020 ale Judecătoria Vaslui, în Dosarul nr. 14.388/200/2020 al Judecătoria Buzău — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.358/251/2020 al Judecătoria Luduș — Secția civilă, în dosarele nr. 126/55/2021, nr. 7.018/55/2021 și nr. 20.604/55/2020 ale Judecătoria Arad — Secția civilă, în dosarele nr. 15.878/302/2020 și nr. 17.334/302/2020 ale Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 11.332/1748/2020 al Judecătoria Cornetu — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.544/275/2020 al Judecătoria Panciu — Mixt, în dosarele nr. 19.662/212/2020/a1, nr. 24.828/212/2020/a1 și nr. 19.484/212/2020/a1 ale Judecătoria Constanța — Secția civilă, în Dosarul nr. 6.393/320/2020/a1 al Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă, în Dosarul nr. 11.543/193/2020 al Judecătoria Botoșani — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.932/227/2020 al Judecătoria Fălțiceni și în Dosarul nr. 1.088/307/2021 al Judecătoria Sighetu Marmatei — Secția civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, în Dosarul nr. 563D/2021, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate Alpha Bank România — S.A. din București, doamna avocat Cornelia Deaconescu, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 882D/2021, părțile Sorin-Călin Gal și Nicoleta Gal au depus la dosar note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 41D/2021, nr. 65D/2021, nr. 66D/2021, nr. 105D/2021, nr. 107D/2021, nr. 134D/2021, nr. 135D/2021, nr. 137D/2021, nr. 168D/2021, nr. 194D/2021, nr. 440D/2021, nr. 489D/2021, nr. 492D/2021, nr. 495D/2021, nr. 496D/2021, nr. 497D/2021, nr. 538D/2021, nr. 563D/2021, nr. 564D/2021, nr. 619D/2021, nr. 629D/2021, nr. 690D/2021, nr. 692D/2021, nr. 729D/2021, nr. 730D/2021, nr. 799D/2021, nr. 800D/2021, nr. 801D/2021, nr. 813D/2021, nr. 818D/2021, nr. 829D/2021, nr. 864D/2021, nr. 881D/2021, nr. 882D/2021, nr. 913D/2021, nr. 927D/2021, nr. 958D/2021, nr. 959D/2021, nr. 961D/2021, nr. 987D/2021, nr. 989D/2021, nr. 1.094D/2021, nr. 1.096D/2021, nr. 1.113D/2021, nr. 1.138D/2021, nr. 1.162D/2021, nr. 1.163D/2021, nr. 1.164D/2021, nr. 1.165D/2021, nr. 1.194D/2021, nr. 1.221D/2021, nr. 1.222D/2021, nr. 1.223D/2021, nr. 1.347D/2021, nr. 1.349D/2021, nr. 1.361D/2021, nr. 1.395D/2021, nr. 1.412D/2021, nr. 1.418D/2021, nr. 1.472D/2021, nr. 1.489D/2021, nr. 1.490D/2021, nr. 1.502D/2021, nr. 1.524D/2021, nr. 1.538D/2021, nr. 1.549D/2021, nr. 1.550D/2021,

nr. 1.555D/2021, nr. 1.556D/2021, nr. 1.602D/2021, nr. 1.606D/2021, nr. 1.608D/2021, nr. 1.622D/2021, nr. 1.635D/2021, nr. 1.636D/2021, nr. 1.921D/2021, nr. 1.945D/2021, nr. 1.954D/2021, nr. 1.976D/2021, nr. 1.977D/2021, nr. 1.982D/2021, nr. 2.340D/2021, nr. 2.432D/2021, nr. 2.617D/2021, nr. 2.647D/2021, nr. 2.662D/2021, nr. 2.690D/2021, nr. 2.694D/2021, nr. 2.722D/2021, nr. 2.730D/2021, nr. 2.875D/2021, nr. 2.876D/2021, nr. 2.912D/2021 și nr. 3.078D/2021 la Dosarul nr. 38D/2021, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente în Dosarul nr. 563D/2021, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și reiterează argumentele prezentate în motivarea scrisă, susținând, în esență, că termenul de 6 luni, pentru care trebuie să se verifice îndeplinirea condiției ce conduce la constituirea prezumției absolute, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, trebuie să aibă un caracter constant, continuu și ireversibil. Or, din perspectiva ireversibilității și a continuității sale, acest prag de 6 luni nu îndeplinește condiția statuată prin considerentele deciziei menționate. Se apreciază că nu este avută în vedere nici evaluarea riscului materializat pe perioada derulării contractului de credit, astfel că dispozițiile legale criticate nu disting în funcție de momentul la care intervine situația care ar putea conduce la considerarea ca îndeplinită a prezumției, aspect ce contravine Deciziei Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016. Se afirmă că riscul apariției unui eveniment imprevizibil este direct proporțional cu durata contractului de credit. Se mai susține că dispozițiile de lege criticate care reglementează cazurile de impreviziune nu au în vedere și nu circumstanțiază situația creditelor reeșalonate sau restructurate. Instituirea unui anumit prag valoric al fluctuației valutare, respectiv de 52,6%, nu respectă riscul supraadăugat al contractului de credit, din perspectiva realității economico-sociale, și nici nu are în vedere granița dintre riscul inerent contractului și cel supraadăugat. Se apreciază că pct. 3 al articolului unic din Legea nr. 52/2020 este lipsit de claritate și previzibilitate și nu respectă Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, întrucât nu lămurește care sunt criteriile obiective pentru continuarea contractului, iar instanța, în lipsa unei norme clare și concise, poate fi tentată să se raporteze la persoana celui care se obligă și poate să ajungă să analizeze aspecte ce țin de situația financiară a debitorului în economia contractului.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, având în vedere Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021 prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea acestor norme. Cu privire la celelalte dispoziții de lege criticate, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în această materie, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 749 din 14 decembrie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin încheierile din 16 decembrie 2020 și 26 noiembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 14.817/4/2020 și nr. 12.539/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția a fost ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații

formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

10. Prin încheierile din 22 octombrie 2020 și 23 februarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 16.754/4/2020 și nr. 23.624/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a art. 4 alin. (1¹), în ceea ce privește sintagma „reprezintă impreviziune”, a art. 4 alin. (1³), care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate de art. 4 alin. (1¹) și art. 8 alin. (5) teza finală, a art. 4 alin. (1¹) lit. a) și b), alin. (1²), (3) și (4) și a art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

11. Prin Încheierea din 6 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 18.381/215/2020, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016 (Dosar nr. 65D/2021).

12. Prin Încheierea din 7 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 16.229/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹), alin. (1³) teza întâi și ale art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de instanță, din oficiu, și de Investcapital LTD prin Kruk România — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea dării în plată în temeiul Legii nr. 77/2016.

13. Prin încheierile din 7 decembrie 2020, 24 februarie 2021 și 10 martie 2021, pronunțate în dosarele nr. 17.919/300/2020, nr. 17.917/300/2020 și nr. 23.973/300/2020, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹), (1²), (1³), alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

14. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.292/190/2020, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctul 2 cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(1³), punctul 3 cu referire la art. 4 alin. (3) și (4), punctul 5, cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 52/2020, cât și a Legii nr. 52/2020 în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

15. Prin Încheierea din 25 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 9.231/1748/2020, **Judecătoria Cornetu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

16. Prin Încheierea din 10 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 17.481/300/2020, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în**

integralitatea sa, precum și a dispozițiilor articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(1³), și punctul 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4), din Legea nr. 52/2020. Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

17. Prin Încheierea din 4 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 18.886/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, precum și a dispozițiilor articolului unic punctele 2 și 3 din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

18. Prin Încheierea din 18 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 8.279/176/2019, **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

19. Prin Încheierea din 15 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.597/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, în ceea ce privește sintagma „reprezintă impreviziune” coroborat cu art. 4 alin. (1³) din același act normativ, care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate la art. 4 alin. (1¹), ale art. 4 alin. (1¹) lit. a) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020 (riscul valutar), ale art. 4 alin. (1²) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, în privința duratei de 6 luni, și ale art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

20. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.571/211/2020, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

21. Prin Încheierea din 8 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.135/184/2020, **Judecătoria Slatina — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3, 5 și 8 din Legea nr. 52/2020, cât și a Legii nr. 52/2020 în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

22. Prin Încheierea din 25 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.244/176/2020, **Judecătoria Alba Iulia — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

23. Prin încheierile din 3 februarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 4.094/235/2020 și nr. 4.195/235/2020, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic**

punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa. Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

24. Prin încheierile din 8 februarie 2021 și 18 noiembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 17.719/4/2020 și nr. 15.268/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, precum și a dispozițiilor articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(1³), punctul 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) și punctul 5, cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

25. Prin Încheierea din 12 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.831/94/2020, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2 și 3 din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Alpha Bank România — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

26. Prin Încheierea din 27 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 20.334/94/2020, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic pct. 2, pct. 3 și pct. 8 din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

27. Prin Sentința civilă nr. 1.174 din 12 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.638/233/2020, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹), (1²), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

28. Prin Încheierea din 9 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.933/215/2020, **Judecătoria Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) raportat la art. 4 alin. (1¹) lit. b), alin. (1²), (1³), alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

29. Prin Încheierea din 20 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.549/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020 în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

30. Prin Încheierea din 26 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.300/197/2020, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

31. Prin Încheierea din 16 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.432/180/2020, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²), (1³), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank N.V. într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

32. Prin Sentința civilă nr. 591 din 15 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.399/196/2020, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

33. Prin Încheierea din 19 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.917/271/2020, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(1³), punctul 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4), punctul 5, cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 52/2020, cât și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

34. Prin încheierile din 17 februarie 2021 și 22 aprilie 2021, pronunțate în Dosarele nr. 16.581/4/2020 și nr. 16.441/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena, Grecia, în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

35. Prin Încheierea din 11 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.042/328/2020, **Judecătoria Turda a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect contestație la executare.

36. Prin Încheierea din 4 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.613/233/2020, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 1-8 din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect contestație la executare.

37. Prin Încheierea din 17 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.921/318/2020, **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) coroborat cu art. 4 alin. (1³) și cu art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016, ale art. 4 alin. (1¹) lit. a) din Legea nr. 77/2016, ale art. 4 alin. (1¹) lit. b) din Legea nr. 77/2016, ale art. 4 alin. (1²) din Legea nr. 77/2016, ale art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 și ale art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză

având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

38. Prin Încheierea din 5 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 26.542/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

39. Prin încheierile din 3 martie 2021 și 29 martie 2021, pronunțate în dosarele nr. 26.724/301/2020 și nr. 10.833/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Investcapital LTD din Malta într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

40. Prin Încheierea din 5 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.674/299/2020, **Judecătoria Lugoj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

41. Prin Încheierea din 25 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.333/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, a dispozițiilor art. 4 alin. (13) și (3), ale art. 5 alin. (31), ale art. 7 alin. (51) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Garanti Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

42. Prin Încheierea din 5 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 18.996/233/2020, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (1) coroborat cu alin. (13), (11), (12), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

43. Prin Încheierea din 23 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.825/215/2020, **Judecătoria Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), punctul 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) și punctul 5, cu referire la art. 5 alin. (31) din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

44. Prin Încheierea din 5 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.319/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

45. Prin încheierile din 9 februarie 2021, 3 martie 2021, 1 aprilie 2021 și 5 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 12.500/301/2020, nr. 23.418/301/2020, nr. 21.669/301/2020 și nr. 29.255/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa. Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

46. Prin Încheierea din 11 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.866/310/2020, **Judecătoria Sinaia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

47. Prin Încheierea din 9 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.768/306/2020, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

48. Prin Încheierea din 26 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 21.210/197/2020, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

49. Prin Încheierea din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 20.911/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) lit. a) și alin. (12) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

50. Prin Încheierea din 22 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 12.027/288/2020, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) lit. a), (12), (13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank N.V. într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

51. Prin Încheierea din 11 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.772/333/2020, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020 în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

52. Prin Încheierea din 10 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 27.577/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, în ceea ce privește sintagma „reprezintă impreviziune” coroborat cu art. 4 alin. (13) din același act normativ, care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate la art. 4 alin. (11), ale art. 4 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020 (riscul valutar), ale art. 4 alin. (12) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, în privința duratei de 6 luni, și ale art. 4 alin. (3)**

și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020. Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

53. Prin Încheierea din 15 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.657/233/2020, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor punctele 2, 3 și 5 din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Garanti Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

54. Prin Încheierea din 2 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.388/200/2020, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (12), (13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare în temeiul Legii nr. 77/2016.

55. Prin Încheierea din 23 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 235/303/2021, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (12), (13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București și Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

56. Prin Încheierea din 9 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.358/251/2020, **Judecătoria Luduș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹), în ceea ce privește sintagma „reprezintă impreviziune”, coroborat cu alin. (13), care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate de art. 4 alin. (1¹) și cu art. 8 alin. (5) teza finală, în raport cu art. 1 alin. (3) și alin. (5), raportat la art. 8 alin. (4), la art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, art. 4 alin. 1¹ lit. a) și b) din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare în temeiul Legii nr. 77/2016.

57. Prin Încheierea din 1 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 26.798/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (12), (13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

58. Prin Încheierea din 12 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 126/55/2021, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(13), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020 în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

59. Prin Încheierea din 1 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.878/302/2020, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională**

cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (12), (13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, introduse prin punctul 2 al articolului unic din Legea nr. 52/2020. Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

60. Prin Încheierea din 12 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.381/300/2020, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic punctul 2 cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(13), punctul 3 cu referire la art. 4 alin. (3) și (4), punctul 5, cu referire la art. 5 alin. (3¹), din Legea nr. 52/2020, cât și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

61. Prin Încheierea din 12 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.290/300/2021, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (12), (13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

62. Prin Încheierea din 7 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.334/302/2020, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(13), pct. 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4), și punctul 8, cu referire la art. 8 alin. (5), din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

63. Prin Încheierea din 5 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.332/1748/2020, **Judecătoria Cornetu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(13), punctul 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4), și punctul 8, cu referire la art. 8 alin. (5), din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

64. Prin Încheierea din 7 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 28.293/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (12), (13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București și Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

65. Prin Încheierea din 3 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.115/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

66. Prin Încheierea din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.544/275/2020, **Judecătoria Panciu — Mixt a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

67. Prin Încheierea din 11 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.672/196/2020, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

68. Prin Încheierea din 15 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.860/196/2020, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3, 5 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

69. Prin Încheierea din 27 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 22.545/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), punctele 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4), și punctul 8, cu referire la art. 8 alin. (5), din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

70. Prin Încheierea nr. 5.038 din 9 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.662/212/2020/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

71. Prin Încheierea nr. 5.039 din 9 aprilie 2021, pronunțată în Dosar nr. 24.828/212/2020/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

72. Prin Încheierea din 26 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.714/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (5) teza finală din Legea nr. 77/2016, în modificarea adusă prin Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

73. Prin Încheierea din 29 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.401/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

74. Prin Încheierea din 18 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.406/4/2021, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

75. Prin Încheierea din 19 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.879/333/2020, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2 și 3 din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

76. Prin Sentința civilă nr. 1.896 din 5 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.393/320/2020/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. (fosta Eurobank Ergasias) din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

77. Prin Încheierea din 16 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 13.156/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul ei, precum și, în mod particular, a dispozițiilor articolului unic punctele 2 și 3, de completare a art. 4 din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

78. Prin Încheierea din 5 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.543/193/2020, **Judecătoria Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

79. Prin Încheierea din 27 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 22.906/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020 în integralitatea sa, precum și a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Investcapital Ltd din Malta într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

80. Prin Încheierea din 27 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.448/215/2020, **Judecătoria Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020 în integralitatea sa, precum și a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), alin. (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Investcapital Ltd din Malta într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

81. Prin Încheierea din 10 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.219/4/2021, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 1-7 ale Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

82. Prin Încheierea din 29 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 476/306/2021, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (1), (12) și (13) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

83. Prin Încheierea din 23 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.751/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Legea nr. 52/2020, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (11) în ceea ce privește sintagma „reprezintă impreviziune”, și alin. (13), art. 8 alin. (5) teza finală, ale art. 4 alin. (11) lit. a) și lit. b), alin. (14), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

84. Prin Încheierea din 9 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.932/227/2020, **Judecătoria Fălticeni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

85. Prin Încheierea din 11 august 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.018/55/2021, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), punctul 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4), și punctul 8, cu referire la art. 8 alin. (5), din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020 în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

86. Prin Încheierea din 6 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 28.578/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

87. Prin Încheierea nr. 4.275 din 26 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.484/212/2020/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (11)-(12), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Banca Comercială Intesa Sanpaolo România — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

88. Prin Încheierea din 3 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.114/306/2020, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (11), (12), (13), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

89. Prin Încheierea din 6 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 20.604/55/2020, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctele 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

90. Prin Încheierea din 8 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.088/307/2021, **Judecătoria Sighetu Marmăției — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

91. Prin Încheierea din 24 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.560/271/2021, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, și a dispozițiilor articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13) din Legea nr. 77/2016, și punctul 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

92. Prin Încheierea din 7 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.576/301/2021, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic punctul 2, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13), și punctul 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4), din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016.

93. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că legea criticată este neconstituțională, întrucât a fost adoptată în lipsa solicitării unui aviz al Băncii Naționale a României, ceea ce încalcă art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Se subliniază că principiul legalității impune ca atât exigențele de ordin procedural, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării. Astfel, în contextul Deciziei Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, în urma reluării procedurii legislative, legiuitorul ar fi trebuit să solicite, din nou, avizul Consiliului Legislativ și al Consiliului Economic și Social. De altfel, legea contravine și considerentelor deciziilor Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019. De asemenea, se critică lipsa unor studii de impact, precum și lipsa de fundamentare a legii și, mai ales, lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a acesteia.

94. Se afirmă că sintagma „reprezintă impreviziune” este neclară, echivocă, pentru că nu se înțelege ce condiții a avut în vedere legiuitorul cu privire la impreviziune, dacă sunt cele care rezultă din cuprinsul art. 1.271 din Codul civil și din deciziile Curții Constituționale sau dacă a avut în vedere numai unele dintre aceste condiții.

95. Se apreciază că Legea nr. 52/2020 este antinomică ordinii juridice interne, dar și dreptului Uniunii, astfel cum a fost acesta interpretat în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. De asemenea, se arată că Legea nr. 52/2020 încalcă principiul supremației Constituției, reglementarea contravenind flagrant dezlegărilor obligatorii ale Curții Constituționale date în deciziile anterior pronunțate în materia dării în plată.

96. Se invocă faptul că Legea nr. 52/2020 aduce o gravă atingere dreptului la libertate economică și libertății comerțului, întrucât intervine în raporturile juridice încheiate între profesionist și consumatori, afectând în mod direct contraprestația la care creditorul este îndreptățit prin încheierea contractelor de credit. Modificarea condițiilor economice pe parcursul executării unui contract de credit, condiții care nu sunt sub influența creditorului, nu justifică modificarea obligației esențiale a debitorului, prin lipsirea creditorului de posibilitatea recuperării creanței în integralitatea sa. Legea nr. 52/2020 modifică raporturi juridice contractuale, intervenind exclusiv în favoarea uneia dintre părțile contractului, prin prejudicierea patrimoniului celeilalte părți contractante, instituind o discriminare inacceptabilă între subiecții de drept privat.

97. Se mai susține că legea criticată încalcă principiul securității juridice, intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea, și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, fiind astfel inaccesibilă. Astfel, se arată că, prin natura sa, instituția impreviziunii reprezintă o situație de excepție de la principiul forței obligatorii a unui contract și are drept premise evenimente survenite după încheierea contractului care nu au fost prevăzute de părți la momentul încheierii acestuia și care nu au fost asumate de debitor și despre care nu s-ar putea, în mod rezonabil, considera că debitorul și-a asumat acest risc. Însă, deși pretextul este echilibrarea contractului, prezumția absolută de impreviziune nu pornește de la observarea mecanismului contractual în ansamblul său, ci are în vedere exclusiv o parte din obligațiile contractuale. Prin urmare, deși impreviziunea nu poate fi definită doar prin raportare la cursul de schimb, se ajunge, prin efectul legii, la o mutare a riscului cursului de schimb către creditor printr-o abordare superficială fără legătură cu contractul în ansamblul său, ceea ce constituie o privare nejustificată de proprietate a creditorului.

98. Se consideră că Legea nr. 52/2020 încalcă exigențele privind siguranța circuitului civil și previzibilitatea legii, întrucât stabilește o procedură contrară Codului civil. De asemenea, legea anterior menționată contravine caracterului excepțional al legislației consumeriste, având în vedere că normele analizate nu permit judecătorului verificarea întrunirii condițiilor pentru garantarea protecției consumatorilor.

99. Se mai afirmă că Legea nr. 52/2020 încalcă cerințele accesului liber la justiție și ale procesului echitabil, prezumând absolut impreviziunea intervenită, independent de situația concretă a executării contractului în discuție, suprimând, așadar, controlul judecătoresc asupra aplicării unei instituții eminentemente judiciare.

100. Se mai susține că art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (5), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 retroactivează, întrucât permit stingerea tuturor datoriilor, atât a celor deja născute, cât și a celor viitoare. Se subliniază că atât creanțele băncilor, cât și ale cesionarilor reprezintă un bun, un drept câștigat sub imperiul

vechii legi. Se mai susține că legea criticată încalcă principiul securității juridice, întrucât prevede posibilitatea retroactivării sale, intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea, și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, fiind astfel inaccesibilă.

101. Se mai arată că art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul de proprietate al creditorului, întrucât anularea debitorilor deja scadente ar echivala cu o expropriere fără niciun fel de despăgubire. Mai mult decât atât, nu se pot justifica o ingerință și o privare de proprietate a creditorului în condițiile în care un imobil a fost deja executat silit în vederea stingerii creanței. Din punct de vedere juridic, un imobil executat silit nu mai poate fi dat în plată. Totodată, executarea silită nu reprezintă, în sine, o situație de impreviziune. De asemenea, se mai arată că art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 cuprinde o soluție legislativă care a fost constatată ca neconstituțională prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, pronunțată în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate.

102. Se apreciază că legea criticată intervine asupra caracterului executoriu și/sau definitiv al unei hotărâri, precum și asupra modalității de încetare a unei executări silite, stabilind că un consumator, indiferent de situația juridică la care este parte, poate solicita instanței modificarea acesteia în virtutea noii legi, deși în cazul acestuia este posibil să fi intervenit o hotărâre judecătorească prin care instanța să fi stabilit în concret prețul contractului de credit, obligațiile părților, sume datorate de consumator etc. Aceeași situație este aplicabilă și executărilor silite în care instanța judecătorească este posibil să fi intervenit prin pronunțarea unei hotărâri pe calea contestației la executare, stabilind sumele datorate de părți în baza contractului de credit.

103. Se susține că instituirea unui anumit prag valoric al fluctuației valutare, respectiv de 52,6%, reprezintă o încălcare a art. 44 și 147 din Constituție, precum și a Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019. În același sens, se apreciază că pentru a interveni impreviziunea este necesar ca, pe lângă condiția privind consistența valorică și persistența temporală, să fie îndeplinită și condiția potrivit căreia debitorul să nu fi avut intenția expres materializată de a se angaja în executarea unui risc supraadăugat asociat contractului de credit. Se mai arată că nu poate fi considerată impreviziune situația în care obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Obligația lunară de achitare a ratelor de credit trebuie să reprezinte o abatere majoră de la situația avută în vedere la momentul contractării. Or, ținând cont de faptul că debitorii au contractat pentru o perioadă îndelungată de timp, respectiv 20-30 de ani, analiza impreviziunii nu se poate raporta doar la ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată. Fiind o perioadă foarte scurtă de timp, nu se poate concluziona că această creștere a ratelor raportat la dobânda variabilă este una ireversibilă. Prin urmare, reglementarea celor două prezumții absolute de impreviziune este complet deficitară.

104. Se consideră că prevederile legale criticate pornesc fie de la praguri valorice nefundamentate, fie de la împrejurarea executării, fără grija corelării acestora cu regimul de drept comun al impreviziunii (respectiv normele în vigoare la data încheierii contractelor).

105. Se afirmă că rațiunea legii criticate este discutabilă în considerarea unor reglementări adoptate recent și care asigură protecția consumatorilor în cazul contractelor de credit în monedă străină. În acest sens, se face trimitere la art. 32 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (prin care a fost

transpusă Directiva 2014/17/UE), care, în materia împrumuturilor în monedă străină prevede dreptul de conversie a contractului (în condițiile stabilite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016). Totodată, se apelează la o serie de prezumții și ipoteze de impreviziune care nu sunt proprii acestui mecanism, ajungându-se la modificări substanțiale ale regimului juridic al unor instituții de drept comun, fără grija reală a prezervării echilibrului și pentru creditor, cu afectarea securității juridice.

106. În final, autoarele excepției fac anumite aprecieri proprii cu privire la conținutul normativ al art. 4 alin. (4) și al art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 raportat la cel stabilit prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, ajungând la concluzia că soluția normativă promovată de acestea ar fi deja constatată ca fiind neconstituțională prin decizia anterioară.

107. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată, întrucât, raportat la art. 147 alin. (4) din Constituție, a fost nesocotită jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 și Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019. De asemenea, în dosarele nr. 1.921D/2021 și nr. 2.694D/2021, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

108. **Judecătoria Craiova — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât împrejurarea că mecanismul privind Legea nr. 77/2016 s-a modificat, prin introducerea unei condiții suplimentare, respectiv cea a impreviziunii, conform Legii nr. 52/2020, care face darea în plată mai accesibilă, fiind necesară analiza celor patru condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru a cere darea în plată, nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de contestatoare.

109. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** apreciază că normele criticate nu îndeplinesc cerințele de claritate și previzibilitate și sunt contrare și art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât prin stabilirea unor prezumții legale absolute de impreviziune este limitat accesul efectiv la instanță, iar la adoptarea Legii nr. 52/2020 nu s-au avut în vedere în mod corespunzător criticile aduse formei inițiale a actului normativ, forma analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, nerespectându-se astfel prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție. De asemenea, în Dosarul nr. 987D/2021, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

110. **Judecătoria Bistrița — Secția civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate, părțile fiind cele care au convenit ca obiectul contractului de credit acordat să fie în altă monedă decât leul. Acest aspect nu este și nu era prohibit de lege în niciun fel. Totodată, instanța mai reține că intervenind asupra Legii nr. 77/2016, prin intermediul Legii nr. 52/2020, legiuitorul introduce anumite criterii obiective în scopul orientării reechilibrării prestațiilor în situația în care intervine impreviziunea.

111. **Judecătoria Buftea — Secția civilă** își exprimă opinia în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în Dosarul nr. 564D/2021, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, apreciind că se încalcă prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, față de nerespectarea principiilor și dezlegărilor date anterior de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

112. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

113. **Judecătoria Brașov — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

114. **Judecătoria Bacău — Secția civilă** apreciază că dispozițiile Legii nr. 52/2020 sunt constituționale, nefiind încălcate prevederile constituționale invocate.

115. **Judecătoria Brăila — Secția civilă**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în dosarele nr. 1.555D/2021 și nr. 1.556D/2021, instanța apreciază că articolul unic pct. 2 din Legea nr. 52/2020, cu referire la art. 4 alin. (12) din Legea nr. 77/2016, nu răspunde exigențelor stabilite prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, potrivit căreia fluctuația majoră a monedei creditului trebuie să aibă o anumită persistență în timp, în sensul caracterului său constant, continuu, ireversibil. Totodată, norma legală nu stabilește moneda de referință în raport cu care se va calcula cota de 52,6%, respectiv moneda națională.

116. **Judecătoria Oradea — Secția civilă**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

117. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în dosarele nr. 194D/2021, nr. 801D/2021, nr. 1.347D/2021, nr. 1.622D/2021 și nr. 1.636D/2021, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în dosarele nr. 927D/2021 și nr. 1.635D/2021, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată, întrucât art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 identifică executarea silită prin vânzarea bunului imobil ipotecat cu însăși impreviziunea, ceea ce duce la o afectare a patrimoniului creditorului și o reasezare a valorii creanței acestuia, fapt care încalcă art. 44 din Constituție și, implicit, art. 147 alin. (4), ca urmare a nerespectării exigențelor constituționale referitoare la relația dintre dreptul de proprietate privată și impreviziune, astfel cum a fost stabilită prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

118. **Judecătoria Turda**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

119. **Judecătoria Galați — Secția civilă** apreciază că nu sunt întemeiate criticile invocate. De asemenea, în dosarele nr. 619D/2021 și nr. 1.222D/2021, instanța apreciază că normele juridice criticate privind impreviziunea ar fi trebuit să îndeplinească cele trei condiții cumulative referitoare la claritate, precizie și previzibilitate. Astfel, prin raportare la acest argument, se poate pune în discuție neconstituționalitatea prevederilor legale criticate.

120. **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în ceea ce privește definiția acordată de legiuitor condiției impreviziunii, întrucât legiuitorul nu s-a limitat doar la a insera condiția impreviziunii pentru ca instituția dării în plată reglementată de prevederile Legii nr. 77/2016 să opereze, ci a reglementat anumite cazuri specifice prezumate în mod absolut ca impreviziune, care par să excludă cerința elementului neprevăzut ce definește instituția impreviziunii.

121. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază că dispozițiile Legii nr. 52/2020 sunt constituționale, nefiind încălcate prevederile constituționale invocate. De asemenea, în dosarele nr. 1.096D/2021, nr. 1.221D/2021 și nr. 1.602D/2020, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât se încalcă prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, față de nerespectarea principiilor și dezlegărilor date anterior de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

122. **Judecătoria Lugoj** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, apreciind că se încalcă prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, față de nerespectarea principiilor și dezlegărilor date anterior de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

123. **Judecătoria Sinaia** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere considerentele Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

124. **Judecătoria Sibiu — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. De asemenea, în Dosarul nr. 2.730D/2021, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte.

125. **Judecătoria Arad — Secția civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

126. **Judecătoria Buzău — Secția civilă** apreciază că nu sunt întemeiate criticile invocate.

127. **Judecătoria Luduș — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere considerentele Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

128. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, apreciind că se încalcă prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, față de nerespectarea principiilor și dezlegărilor date anterior de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

129. **Judecătoria Vaslui** apreciază că nu sunt încălcate normele constituționale, de vreme ce pot fi reglementate prezumții legale fără ca acestea, *per se*, să aducă atingere accesului liber la justiție, dreptului la apărare, dreptului de proprietate privată, înfăptuirii justiției sau deciziilor Curții Constituționale. Pe de altă parte, normele juridice criticate privind impreviziunea ar fi trebuit să îndeplinească cele trei condiții cumulative referitoare la claritate, precizie și previzibilitate. Astfel, prin raportare la acest argument, se poate pune în discuție neconstituționalitatea prevederilor legale criticate.

130. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă** apreciază că prin art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 se aduce atingere art. 44 alin. (2) din Constituție, iar în rest excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

131. **Judecătoria Cornetu — Secția civilă** apreciază că normele criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

132. **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. De asemenea, în dosarele nr. 137D/2021 și nr. 1.976D/2021, instanța apreciază că nu sunt respectate considerentele Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

133. **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

134. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

135. **Judecătoria Slatina — Secția civilă** apreciază că articolul unic pct. 2 nu răspunde exigentelor stabilite prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, respectiv că fluctuația majoră a monedei creditului trebuie să aibă o anumită persistență în timp, în sensul caracterului său constant, continuu, ireversibil. Totodată, norma legală nu stabilește moneda de referință în raport cu care se va calcula procentul de 52,6%, respectiv moneda națională.

136. **Judecătoria Alba-Iulia — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

137. **Judecătoria Gherla** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere considerentele Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

138. **Judecătoria Panciu — Mixt** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

139. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere considerentele Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

140. **Judecătoria Târgu-Mureș — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere considerentele Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

141. **Judecătoria Botoșani — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere considerentele Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

142. **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

143. **Judecătoria Fălticeni** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

144. **Judecătoria Sighetu Marmăției** apreciază că intervenirea impreviziunii s-ar impune a fi analizată de către instanță, în raport cu dispozițiile legale instituite prin art. 4 alin. (11) din Legea nr. 77/2016 și nu prezumată în favoarea consumatorului, pentru a se constata existența/inexistența unui dezechilibru între drepturile și obligațiile părților și nu pentru a se crea o situație favorabilă, în mod discreționar, pentru una dintre părți, asigurându-se astfel dreptul la un proces echitabil al ambelor părți angrenate în raportul contractual.

145. **Judecătoria Oradea — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

146. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

147. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, înscrisurile depuse la dosar, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

148. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

149. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl constituie Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, respectiv dispozițiile articolului unic punctele 1-8 din Legea nr. 52/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 13 mai 2020, precum și prevederile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (11) lit. a), alin. (12), (13), (3) și (4), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016. Având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia „*Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta*”, dar și voința reală a autoarelor excepției de neconstituționalitate, Curtea va reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1), precum și ale art. 11 teza întâi din

Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, precum și Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă.

150. Textele legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor.”;

— Art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4):

„(1¹) Reprezintă impreviziune:

a) pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se va avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;

b) pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.

(1²) În scopul aplicării prevederilor prezentei legi este necesară menținerea pragurilor valorice prevăzute la alin. (1¹) lit. a) și b) în ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată.

(1³) Presumțiile prevăzute la alin. (1¹) au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)-d).

(...)

(3) Impreviziunea este prezumată în favoarea consumatorului, care formulează o notificare în condițiile art. 5 sau art. 8 alin. (5).

(4) Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale.”;

— Art. 5 alin. (3) și (3¹):

„(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere și nici mai lung de 90 de zile, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de un creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia. Neprezentarea debitorului la termenele indicate în notificare echivalează cu renunțarea la notificarea de dare în plată și părțile vor fi repuse de drept în situația anterioară.

(3¹) Pe perioada notificării, precum și pe perioada soluționării cererilor prevăzute la art. 7 și 8, este interzisă înscrierea în Biroul de credit sau în alte baze de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici a debitorului care a efectuat notificarea prevăzută la art. 5 alin. (1), indiferent dacă înscrierea ar fi efectuată din inițiativa creditorului sau a unei autorități centrale sau locale. Dispozițiile prezentului alineat sunt aplicabile în mod corespunzător și persoanelor și procedurilor la care se referă art. 6 și, respectiv, art. 8 alin. (5).”;

— Art. 7 alin. (4) și (5¹): „(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva

debitorului. De la data comunicării notificării de dare în plată, executările silite aflate în derulare, inclusiv popririle, se suspendă automat.

(...)

(5¹) În cazul admiterii contestației creditorului prin hotărâre definitivă, penalitățile și orice daune-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării prevăzute la art. 5 și 6 vor putea fi pretinse doar dacă creditorul testator probează că debitorul a fost de rea-credință la depunerea notificării.”;

— Art. 8 alin. (5): „Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului. Se consideră că există impreviziune în cazul în care debitorul, care formulează notificare de dare în plată, a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat. Dispozițiile art. 4 alin. (1³) se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 10 alin. (1): „La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.”;

— Art. 11 teza întâi: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit (...) prezenta lege se aplică (...) contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare (...).”.

151. Autoarele excepției apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3)-(5) privind principiul statului de drept, al separației puterilor în stat, al legalității, al calității legii și al securității juridice, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, art. 79 referitor la Consiliul Legislativ, art. 124 privind înființarea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) privind proprietatea, art. 141 referitor la Consiliul Economic și Social, art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale și în art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană. Se mai invocă și art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

152. Examinând excepția de neconstituționalitate a art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, Curtea constată că, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, precum și faptul că actele de sesizare au fost pronunțate anterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 432 din 17 iunie 2021, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

153. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a reținut că prezumția legală absolută instituită vizează debitorul împotriva căruia s-a derulat și s-a finalizat o procedură de executare silită, prin vânzarea imobilului cu destinație de locuință și împotriva căruia se continuă executarea, având ca debit un rest neacoperit ca urmare a vânzării realizate. O asemenea măsură reprezintă o ingerință a statului în dreptul de proprietate privată al creditorului, iar limitarea creanței anterioare numai la valoarea bunului ipotecat, pe motiv că acesta a fost executat silit, aspect căruia i se dă eficiența unei situații de impreviziune,

fără ca aceasta să fie una reală și efectivă, nu relevă existența unui scop legitim al ingerinței, constituindu-se mai degrabă într-o măsură socială sau care valorifică o condiție potestativă simplă din partea debitorului, cu consecința privării de proprietate a creditorului asupra unei părți din creanța sa. Prin urmare, aceasta, în realitate, reprezintă o cauză de limitare a răspunderii contractuale a debitorului ce împiedică executarea contractului de credit, în funcție de voința debitorului. Practic, o circumstanță personală, fără legătură cu clauzele contractului, este convertită într-un caz de impreviziune.

154. Curtea a mai reținut că art. 8 teza a doua din Legea nr. 77/2016 cuprinde un element de procedură și unul de drept substanțial. Cel de procedură privește faptul că debitorul care apelează la procedura reglementată de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 nu o poate face direct, ci prin depunerea unei notificări conform art. 5 alin. (1) din aceeași lege. Această reglementare procedurală reprezintă o transpunere în plan normativ a paragrafului 44 din Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017. În schimb, reglementarea de drept substanțial, și anume prezumarea absolută a impreviziunii în ipoteza în care debitorul a fost supus unei executări silită a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat, conservă elementele de neconstituționalitate reținute în Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 29 ianuarie 2020, afectând art. 8 teza a doua din Legea nr. 77/2016. În concepția Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, reținerea impreviziunii pentru un creditor aflat în situația descrisă parcurge etapa notificării, a contestației la notificare, a încheierii actului de dare în plată și, în caz de neconformare a creditorului, etapa de stingere a datoriei izvorâte din contractul de credit. Prin urmare, pentru etapa notificării, ipotezele de impreviziune sunt reglementate de art. 4 alin. (11)-(13) din lege, acestora neputându-le fi alăturată o nouă ipoteză care vizează o eventuală consecință a impreviziunii (faptul că bunul imobil ipotecat a fost executat și că executarea continuă pentru că datoria inițială/accesoriile acesteia nu a/au fost acoperită/acoperite). Așadar, chiar dacă bunul imobil ipotecat a fost vândut la licitație publică, iar executarea silită continuă, debitorul trebuie să se încadreze în ipotezele de impreviziune prevăzute de art. 4 alin. (11)-(13) din lege pentru a putea solicita stingerea datoriei. În condițiile constatării neconstituționalității tezei a doua, Curtea a constatat și neconstituționalitatea tezei a treia pentru că aceasta devine restrictivă și poate relativiza întreaga procedură prin introducerea unui dubiu, respectiv acela că numai art. 4 alin. (13) se aplică în mod corespunzător, nu și celelalte dispoziții cuprinse în art. 4. Rezultă că, în ipoteza art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, pentru a se reține aplicabilitatea impreviziunii, devin incidente art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (11)-(13) din aceeași lege.

155. Desigur, revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit și de data încheierii acestuia, aplicând în mod corespunzător dispozițiile legale specifice fiecărei faze procesuale în parte, împreună cu jurisprudența Curții Constituționale asociată acestora (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 39 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 7 septembrie 2018, paragraful 256).

156. Cu privire la celelalte dispoziții criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, spre exemplu, prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, precitată, și Decizia nr. 749 din 14 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 29 august 2024, statuând conformitatea acestora cu normele constituționale.

157. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă, potrivit căreia la adoptarea Legii nr. 52/2020 nu a fost solicitat un aviz al Băncii Naționale a României, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 30 iunie 2004, Curtea a statuat că Banca Națională a României nu este o instituție fundamentală reglementată prin Constituție, astfel că solicitarea avizului său nu reprezintă un standard de constituționalitate, și că în discuție este o chestiune de drept civil, respectiv reglementarea ipotezelor de impreviziune care pot duce la încetarea contractului de credit prin darea în plată a imobilului ipotecat, astfel că nu intră în atribuțiile Băncii Naționale a României avizarea cazurilor de impreviziune, operațiune esențialmente de drept civil. Prin urmare, Curtea a reținut că Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, nu încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin raportare la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004.

158. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate, Curtea a reținut că acestea vizează în mod principal problema reglementării unor prezumții absolute de impreviziune. Pentru a determina dacă acestea se plasează în sfera riscului supraadăugat al contractului de credit, trebuie să aibă în vedere criteriile consistenței valorice și persistenței temporale a fluctuației în sensul Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, precitată. Pe baza acestor criterii, legea analizată a fixat (i) consistența valorică a diferenței de curs valutar dintre valoarea monedei naționale și a celei străine la un procent de 52,6% raportată la data contractării creditului și (ii) persistența temporală circumscrisă la o perioadă de 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată, perioadă în care diferența de curs valutar antereferită trebuie să se mențină.

159. Referitor la consistența valorică a diferenței de curs, Curtea a reținut că art. 4 alin. (1¹) lit. a) din Legea nr. 77/2016 reglementează o prezumție de impreviziune care valorifică o creștere a cursului valutar de peste 50%, ceea ce reprezintă o abatere de la obișnuitul unor fluctuații valutare. Curtea a subliniat că încheierea contractelor în monedă străină implică un risc valutar, risc care nu se poate transforma *de plano* într-o cauză de încetare a utilității sociale a contractului de credit. Prin urmare, riscul valutar nu are valențe subiective, ci obiective, astfel că impreviziunea întemeiată pe acesta nu ține seama de tipul sau durata contractului de credit sau de percepția ulterioară sau în timp a debitorului/creditorului. Ceea ce contează este ca legea să prezume că un risc valutar de o anumită consistență nu a putut face obiectul *in concreto* al unei previziuni de către niciuna dintre părțile contractului, trecând dincolo de puterea de prevedere a acestora. Faptul că legiuitorul nu a reglementat în mod distinct diferențele de risc valutar care se constituie în cazuri de impreviziune în funcție de durata contractului de credit nu demonstrează decât că toate situațiile trebuie tratate cu aceeași unitate de măsură, evitându-se, astfel, eventuale situații de inegalitate între debitori/creditori, după caz. Mai mult, spre a preveni astfel de situații, creditorii (profesioniști) trebuie să fie diligenți și să stabilească în contractele de credit clauze care să evite intervenirea unui astfel de caz de impreviziune. Nu este rolul Curții Constituționale să clasifice contractele de credit în contracte pe durată scurtă, medie sau lungă, în funcție de care să stabilească un anumit regim juridic sub aspectul reținerii impreviziunii și astfel să impună ea însăși anumite praguri pentru consistența valorică a diferenței de curs valutar.

160. În ceea ce privește consistența temporală a diferenței de curs valutar, Curtea a reținut că menținerea pe o durată de 6 luni a diferenței de 52,6% dintre cursul actual și cel existent la data încheierii contractului de credit relevă un caracter constant, continuu, ireversibil al fluctuației, care, așadar, nu este una temporară/circumstanțială/particulară. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această perioadă trebuia să fie mai mare, ci doar să se asigure că este o perioadă rațională și care previne arbitrarul.

161. O altă chestiune invocată sub aspectul cerințelor de calitate a legii a fost stabilirea procentului care se subsumează riscului inerent și a celui care intră în registrul riscului supraadăugat. Această critică nu ține seama de conținutul normativ al textului analizat, care nu cuprinde vreo referire la un anumit procent care ar ține de riscul inerent, ci stabilește pur și simplu că, dacă se atinge o asemenea diferență valorică între cursul monedei străine de la momentul contractării creditului și cel de la momentul invocării impreviziunii, intervenirea impreviziunii este prezumată, iar debitorul are opțiunea de a da în plată imobilul ipotecat.

162. Criticile vizând situația creditelor reeșalonate/restructurate aduc în discuție o problemă de aplicare a legii. În cazul contractului prin care se modifică contractul inițial în sensul prelungirii termenului de plată (reeșalonarea), cauza de impreviziune se raportează tot la data încheierii contractului de credit inițial, capitalul nefiind afectat, ci doar plata acestuia urmând să se realizeze într-un interval temporal mai extins. În cazul creditelor deja restructurate, este o problemă distinctă în sensul că, dacă (i) principalul sumei de plată (capitalul) a format obiectul unei negocieri între părți, diminuându-se, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată, și, dacă (ii) a fost stinsă obligația inițială prin încheierea în mod subsecvent a unui nou contract între debitor și creditor, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată. Redimensionarea capitalului constituie o modificare esențială a contractului inițial încheiat, astfel că modificările contractuale care afectează capitalul produc efecte și în privința datei la care se raportează această cauză de impreviziune, data încheierii contractului de credit fiind data încheierii actului care „restructurează” capitalul.

163. Raportat la criticile de neconstituționalitate ce privesc faptul că instanțele naționale s-au pronunțat deseori cu privire la imposibilitatea calificării fluctuațiilor valutare drept caz de impreviziune, iar aceste constatări se bucură de autoritate de lucru judecat, Curtea a observat că, potrivit noului cadru normativ, fluctuațiile valutare de peste 52,6% reprezintă impreviziune, astfel că instanțele judecătorești nu mai au competența să decidă ele însele dacă sau în ce măsură fluctuația valutară poate fi calificată drept impreviziune. Întrucât legea a reglementat, printr-o definiție legală, o prezumție absolută de impreviziune, instanța judecătorească trebuie să o aplice în consecință. Totodată, autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești se raportează la norma aflată în vigoare, pe baza căreia a fost pronunțată, și nu împiedică modificarea acesteia. De altfel, în sistemul constituțional românesc, hotărârea judecătorească pronunțată de instanțele judecătorești ordinare nu constituie un izvor formal al dreptului. Prin urmare, noua reglementare nu încalcă exigențele de calitate a legii, din moment ce este comprehensibil faptul că se aplică și acelor contracte de credit în raport cu care, anterior intrării în vigoare a noii legi, instanțele judecătorești au considerat ca nefiind neîntinse condițiile impreviziunii sub imperiul vechii reglementări.

164. Prin urmare, Curtea a constatat că art. 4 alin. (11) lit. a), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

165. A doua prezumție reglementată valorifică creșterea obligației de plată lunară cu peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Întrucât obligația lunară de plată (rata lunară) constă din capital plus dobândă, rezultă că o creștere cu 50% a ratei lunare trebuie să fie determinată de creșterea dobânzii cu cel puțin același quantum procentual. Această prezumție valorifică în latura sa de consistență valorică două aspecte: ponderea dobânzii în cadrul obligației lunare de plată și, corelativ acesteia, creșterea cu minimum 50% a dobânzii,

care duce la creșterea cu cel puțin 50% a ratei lunare. Aceasta este condiția de consistență valorică, în timp ce criteriul persistenței temporale este menținerea pe o durată de 6 luni consecutive a acestei situații. Raportarea se face la rata precedentă perioadei de 6 luni consecutive în care trebuie să se mențină această creștere. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această fluctuație a valorii obligației lunare de plată determinată de creșterea dobânzii trebuia să fie de 50%-100%, ci doar să asigure că este o fluctuație rațională luată în calcul și care previne arbitrarul. Or, cele de mai sus indică o abatere de la riscul inerent contractului de credit. Prin urmare, art. 4 alin. (11) lit. b), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

166. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a constatat că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă cerințele de calitate a legii, întrucât stabilește în mod clar că soluția adaptării contractului este prioritară încetării acestuia prin darea în plată a imobilului ipotecat, iar, pentru a dispune una dintre cele două soluții, oferă instanței judecătorești un criteriu rațional, și anume aprecierea posibilității continuării executării contractului de credit prin raportare strict la prestațiile la care părțile s-au obligat. Totodată, textul criticat nu încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție pentru că atât debitorul, cât și creditorul în faze procesuale distincte pot formula cereri de adaptare a contractului.

167. Cu privire la criticile aduse art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea a reiterat jurisprudența sa în materie, potrivit căreia suspendarea de drept operată prin textele de lege criticate este proporțională cu scopul legitim urmărit. Cu privire la art. 7 alin. (4) teza a doua din lege, Curtea a constatat că acest text este unul precizator, fără ca ipoteza sa normativă să dubleze art. 7 alin. (4) teza întâi din lege. Astfel, suspendarea executării silit, inclusiv a poprii, era deja prevăzută chiar de art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, în forma sa inițială. Prin urmare, art. 7 alin. (4) teza a doua din lege nu încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa privind calitatea legii.

168. În aceste condiții, art. 5 alin. (31) din Legea nr. 77/2016 nu este decât o consecință firească a art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (3) din lege, faptul depunerii notificării și al desfășurării procedurilor judiciare consecutive acesteia neputând antrena înscrierea debitorului în Biroul de credit sau în alte baze de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici. Curtea a subliniat că textul criticat este unul de strictă interpretare, care se referă la datoria/penalitățile rezultate din contractul de credit supus notificării, și nu din alte acte/fapte juridice ale debitorului străine acestui contract. Având în vedere cele expuse, art. 5 alin. (3) și (31) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

169. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 7 alin. (51) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție, Curtea a observat că acest text a fost introdus prin Legea nr. 52/2020 și a format obiectul controlului *a priori* de constituționalitate prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, paragrafele 114-116, fiind constatat neconstituțional, însă legiuitorul l-a pus de acord cu exigențele stabilite prin decizia anterioară a Curții Constituționale. Redactarea actuală diferă în mod esențial de cea constatată ca fiind neconstituțională, dispoziția legală criticată fiind pusă de acord cu decizia Curții Constituționale. Noua reglementare se circumscrie ipotezei admiterii contestației și se referă exclusiv la penalitățile și daunele-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării, nu și la rata plătită de debitor. Astfel, dacă se probează că debitorul a fost de rea-credință, acesta datorează, în ipoteza admiterii contestației, pe lângă rată (capital și dobândă), penalități și daune-interese; în schimb, dacă a fost de

bună-credință, va datora doar rata (capital și dobândă). Având în vedere cele expuse, art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

170. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 1 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, paragraful 115, a statuat că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, acestea se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează. Faptul că legea stabilește criteriile în funcție de care intervine impreviziunea nu înseamnă că prevederile sale sunt retroactive; de altfel, judecătorul cauzei însuși avea competența de a stabili criteriile în funcție de care apreciază impreviziunea în perioada 2016-2019. Înlocuirea unor criterii judiciare variabile și subiective în sine cu criterii legale fixe și obiective nu echivalează cu încălcarea principiului neretroactivității. Impreviziunea a fost și este reglementată de Codul civil (atât de cel din 1864, cât și de cel din 2009), cu consecința fie a adaptării, fie a încetării contractului, prin urmare, modul de evaluare a sa (legală/judiciară) nu denotă o aplicare retroactivă a instituției în sine (a se vedea și Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 octombrie 2021, paragraful 81). De altfel, nici consecințele intervenirii sale nu sunt novatoare față de regulile generale existente în materie (adaptarea/încetarea contractului). Prin urmare, art. 1 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție.

171. Cu referire specifică la prevederile art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016, se impune reiterarea paragrafelor 196-199 din Decizia nr. 806 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 15 mai 2018. Astfel, Curtea a reținut că, pentru o înțelegere clară a acestui text, se impune situarea sa în contextul mai larg al art. 8 din Legea nr. 77/2016 în integralitatea lui. Alin. (1) al art. 8 din Legea nr. 77/2016 instituie un remediu judiciar de drept civil specific Legii nr. 77/2016, respectiv dreptul de a cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor. Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 mai reglementează, deopotrivă, două aspecte cu referire la acest remediu judiciar.

172. În primul rând, dreptul debitorului de a cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor are o natură subsidiară, adică poate fi exercitat numai în situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 77/2016. Așadar, debitorul își poate exercita dreptul menționat: 1) în situația în care creditorul nu procedează, potrivit art. 5 alin. (2) și (4) din Legea nr. 77/2016, la încheierea actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului constând, în principal, în dobânzi și penalități izvorând din contractul de credit ipotecar, sau/și 2) în situația, reglementată de art. 7 alin. (6) din Legea nr. 77/2016, în care, în termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației formulate potrivit art. 7 din legea menționată, creditorul nu se prezintă, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia, în vederea semnării actului de dare în plată.

173. În al doilea rând, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 îl indică pe titularul dreptului de a recurge la acest remediu judiciar specific, respectiv debitorul. Prevederile art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 reprezintă, la rândul lor, o clarificare a sferei titularului dreptului de a recurge la remediu judiciar specific instituit de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Astfel, dacă art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 nu face decât să se refere la categoria generală a debitorului, art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 se referă la o anumită categorie, specifică, de titulari ai acestui drept la acțiune, respectiv consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. Cu alte cuvinte, legiuitorul a specificat, în mod expres, o anumită categorie de titulari ai remediuului judiciar specific instituit de art. 8 al Legii nr. 77/2016, consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. În sfârșit, în scopul clarificării sferei titularului dreptului la introducerea acțiunii instituite de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, art. 8 alin. (5) teza întâi al acesteia dispune că acel consumator care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat poate formula această acțiune, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă împotriva sa.

174. Rezultă că, în soluționarea acțiunii în constatare instituite de art. 8 al Legii nr. 77/2016, deci inclusiv a celei formulate de către consumatorul care a fost supus executării silite a imobilului ipotecat, instanța judecătorească va aplica, în mod obligatoriu, teoria impreviziunii. O asemenea concluzie este, de altfel, reținută și în paragraful 123 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, în care Curtea a subliniat că instanța judecătorească este competentă să se pronunțe cu privire la îndeplinirea condițiilor privind existența impreviziunii și în faza executării silite. În urma procesului de aplicare a teoriei impreviziunii, inclusiv în faza executării silite, instanța judecătorească, potrivit considerentelor de la paragraful 121 al deciziei anterioare, va pronunța o hotărâre prin care va dispune fie adaptarea contractului în forma pe care o decide, fie încetarea sa. În acest context, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016.

175. Cu privire la art. 148 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că aceste norme fundamentale nu au incidență în cauză, întrucât impreviziunea este o instituție esențialmente de drept civil.

176. De asemenea, în ceea ce privește criticile referitoare la lipsa de fundamentare și motivarea insuficientă a actului normativ criticat, Curtea a reținut că nu are competența să analizeze caracterul justificat sau fundamentat al unei „proponeri legislative” și nici fundamentarea expunerii de motive a acesteia. De altfel, în jurisprudența sa, respectiv Decizia nr. 238 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 28 iulie 2020, paragrafele 36-40, Curtea a reținut că nu are competența să controleze modul de redactare a expunerilor de motive ale diverselor inițiative legislative. Expunerea de motive și, cu atât mai puțin, modul său de redactare nu au consacrat constituțională. Ca atare, expunerea de motive, prin prisma art. 1 alin. (5) din Constituție, este un document de motivare necesar în cadrul procedurii de adoptare a legilor, însă, odată adoptată legea, rolul său se reduce doar la facilitarea înțelegerii scopului acesteia. Prin urmare, expunerea de motive nu este decât un instrument al uneia dintre metodele de interpretare consacrate, metoda de interpretare teleologică. Faptul că expunerea de motive nu este suficient de precisă sau că nu lămurește toate aspectele de conținut ale normei nu duce la concluzia că însăși norma respectivă este neconstituțională pentru acest motiv, aceasta având doar o funcție de suport în interpretarea normei adoptate. Nu este rolul Curții Constituționale să analizeze constituționalitatea legii prin prisma

conținutului expunerii de motive. Așadar, controlul de constituționalitate vizează legea ca atare, și nu opțiuni, dorințe sau intenții cuprinse în expunerea de motive (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 405 din 21 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1232 din 21 decembrie 2022, paragrafele 38 și 39).

177. Având în vedere considerentele de mai sus, Curtea nu a putut reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale invocate.

178. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

179. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.-d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București, de Credit Europe Bank (România) S.A. din București, de Raiffeisen Bank — S.A. din București, de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, din oficiu, și de Investcapital LTD prin Kruk România — S.R.L. din București, de Credit Europe Bank NV din Olanda, de First Bank — S.A. din București, de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, de ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București, de Eurobank — S.A. (fostă Eurobank Ergasias) din Atena, Grecia, de Banca Românească — S.A. din București, de Investcapital LTD din Malta, de Garanti Bank — S.A. din București, de Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București și de Banca Comercială Intesa Sanpaolo România — S.A. din București, în dosarele nr. 14.817/4/2020, nr. 12.539/4/2020, nr. 16.754/4/2020, nr. 23.624/4/2020, nr. 16.229/4/2020, nr. 17.719/4/2020, nr. 15.268/4/2020, nr. 7.406/4/2021, și nr. 28.578/4/2020 ale Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, în dosarele nr. 18.381/215/2020, nr. 17.933/215/2020, și nr. 19.448/215/2020 ale Judecătoria Craiova — Secția I civilă, în dosarele nr. 17.919/300/2020, nr. 17.481/300/2020, nr. 17.917/300/2020, nr. 23.973/300/2020 și nr. 17.381/300/2020 ale Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.292/190/2020 al Judecătoria Bistrița — Secția civilă, în Dosarul nr. 9.231/1748/2020 al Judecătoria Cornetu — Secția civilă, în dosarele nr. 18.886/245/2020, nr. 19.115/245/2020 și nr. 13.156/245/2020 ale Judecătoria Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 8.279/176/2019 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, în dosarele nr. 16.581/4/2020, nr. 16.441/303/2020, nr. 14.333/303/2020, nr. 14.714/303/2020 și nr. 16.401/303/2020 ale Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 16.571/211/2020 al Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.135/184/2020, al Judecătoria Slatina — Secția civilă, în Dosarul nr. 5.244/176/2020 al Judecătoria Alba-Iulia — Secția civilă, în dosarele nr. 4.094/235/2020 și nr. 4.195/235/2020 ale Judecătoria Gherla, în Dosarul nr. 20.334/94/2020 al Judecătoria Buftea — Secția, în dosarele nr. 16.613/233/2020, nr. 18.996/233/2020 și nr. 10.657/233/2020 ale Judecătoria Galați — Secția civilă, în dosarele nr. 25.549/325/2020, nr. 22.906/325/2020 și nr. 14.751/325/2020 ale Judecătoria Timișoara — secțiile I și a II-a civile, în dosarele nr. 13.300/197/2020 și nr. 21.210/197/2020 ale Judecătoria Brașov — Secția civilă, în dosarele nr. 10.399/196/2020, nr. 16.672/196/2020 și nr. 9.860/196/2020 ale Judecătoria Brăila — Secția civilă, în Dosarul nr. 8.917/271/2020 al Judecătoria Oradea — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.042/328/2020 al Judecătoria Turda, în Dosarul nr. 15.921/318/2020 al Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă, în dosarele nr. 26.542/301/2020, nr. 26.724/301/2020, nr. 10.833/301/2020, nr. 29.319/301/2020, nr. 12.500/301/2020, nr. 23.418/301/2020, nr. 21.669/301/2020, nr. 29.255/301/2020 și nr. 22.545/301/2020 ale Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 17.674/299/2020 al Judecătoria Lugoj, în Dosarul nr. 1.866/310/2020 al Judecătoria Sinaia, în dosarele nr. 4.768/306/2020, nr. 476/306/2021 și nr. 9.114/306/2020 ale Judecătoria Sibiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.772/333/2020 al Judecătoria Vaslui, în Dosarul nr. 1.358/251/2020 al Judecătoria Luduș — Secția civilă, în dosarele nr. 126/55/2021, nr. 7.018/55/2021 și nr. 20.604/55/2020 ale Judecătoria Arad — Secția civilă, în dosarele nr. 15.878/302/2020 și nr. 17.334/302/2020 ale Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 11.332/1.748/2020 al Judecătoria Cornetu — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.544/275/2020 al Judecătoria Panciu — Mixt, în dosarele nr. 19.662/212/2020/a1, nr. 24.828/212/2020/a1 și nr. 19.484/212/2020/a1 ale Judecătoria Constanța — Secția civilă, în Dosarul nr. 6.393/320/2020/a1 al Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă, în Dosarul nr. 11.543/193/2020 al Judecătoria Botoșani — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.932/227/2020 al Judecătoria Fălticeni și în Dosarul nr. 1.088/307/2021 al Judecătoria Sighetu Marmației — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe, precum și de Credit Europe Bank NV, de Alpha Bank România — S.A. din București, de Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A., de First Bank — S.A. din București, din oficiu de Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, de Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București și Credit Europe Bank NV, de BRD — Groupe Société Générale — S.A. din București, de Raiffeisen Bank — S.A. din București și de Eurobank — S.A. din Atena, Grecia, în dosarele nr. 11.597/303/2020, nr. 20.911/303/2020 și nr. 235/303/2021 ale Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 16.831/94/2020 al Judecătoria Buftea — Secția civilă, în Dosarul nr. 14.638/233/2020 al Judecătoria Galați — Secția civilă, în Dosarul nr. 13.432/180/2020 al Judecătoria Bacău — Secția civilă, în Dosarul nr. 14.825/215/2020 al Judecătoria Craiova — Secția I civilă, în Dosarul nr. 12.027/288/2020 al Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, în Dosarul nr. 27.577/245/2020 al Judecătoria Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 14.388/200/2020 al Judecătoria Buzău — Secția civilă, în Dosarul nr. 26.798/325/2020 al Judecătoria Timișoara — Secția I civilă, în Dosarul nr. 1.290/300/2021 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, în dosarele nr. 28.293/301/2020 și nr. 6.576/301/2021 ale Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 7.879/333/2020 al Judecătoria Vaslui, în Dosarul nr. 4.219/4/2021 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă și în Dosarul nr. 4.560/271/2021 al Judecătoria Oradea — Secția civilă, și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹), ale art. 8 alin. (5) teza întâi, ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată

a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoriei Craiova — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoriei Bistrița — Secția civilă, Judecătoriei Buftea — Secția civilă, Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă, Judecătoriei Brașov — Secția civilă, Judecătoriei Bacău — Secția civilă, Judecătoriei Brăila — Secția civilă, Judecătoriei Oradea — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătoriei Turda, Judecătoriei Galați — Secția civilă, Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătoriei Lugoj, Judecătoriei Sinaia, Judecătoriei Sibiu — Secția civilă, Judecătoriei Arad — Secția civilă, Judecătoriei Buzău — Secția civilă, Judecătoriei Luduș — Secția civilă, Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, Judecătoriei Vaslui, Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția civilă, Judecătoriei Cornetu — Secția civilă, Judecătoriei Iași — Secția civilă, Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătoriei Slatina — Secția civilă, Judecătoriei Alba Iulia — Secția civilă, Judecătoriei Gherla, Judecătoriei Panciu — Mixt, Judecătoriei Constanța — Secția civilă, Judecătoriei Târgu Mureș — Secția civilă, Judecătoriei Botoșani — Secția civilă, Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă, Judecătoriei Fălțiceni și Judecătoriei Sighetu Marmăției și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru aprobarea Instrucțiunilor privind căutarea și salvarea
victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație
în care este implicată o aeronavă de stat**

Pentru aplicarea prevederilor art. 5 alin. (2) lit. f) și ale art. 99 alin. (3) din Legea nr. 21/2020 privind Codul aerian, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind căutarea și salvarea victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Instrucțiunile ministrului apărării naționale nr. O.G. 40/1984¹ privind căutarea și salvarea aeronavelor aflate în primejdie în spațiul aerian și pe teritoriul Republicii Socialiste România.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

București, 23 iunie 2025.
Nr. M.105.

¹ Instrucțiunile ministrului apărării naționale nr. O.G. 40/1984 nu au fost publicate în Buletinul Oficial, deoarece aveau ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securității naționale.

INSTRUCȚIUNI

**privind căutarea și salvarea victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație
în care este implicată o aeronavă de stat**

Art. 1. — Ministerul Apărării Naționale, denumit în continuare *MApN*, prin structurile din subordine, asigură funcționarea sistemului de coordonare a misiunilor de căutare și salvare a victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat, în Regiunea de informare a zborurilor București, denumită în continuare *FIR București*.

Art. 2. — În cadrul sistemului de coordonare a misiunilor de căutare și salvare a victimelor și supraviețuitorilor unui accident în care este implicată o aeronavă de stat în *FIR București* se stabilesc următoarele responsabilități:

a) Comandamentul Componentei Aeriene, denumit în continuare *CCA*, funcționează ca punct de contact pentru recepționarea mesajelor de alertă legate de aeronavele de stat, asigură serviciul de alarmare pentru aeronavele de stat și centralizează, actualizează, analizează și furnizează Comandamentului Forțelor Întrunite, denumit în continuare *CFÎ*, toate informațiile primite din surse de aviație care pot conduce la localizarea sau determinarea zonei de căutare a unei aeronave de stat aflate în pericol;

b) *CFÎ* asigură conducerea forțelor și mijloacelor din *MApN* care sunt implicate în misiunile de căutare și salvare a victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație produs în *FIR București* în care este implicată o aeronavă de stat;

c) Centrul național militar de comandă (nucleu), denumit în continuare *CNMC(N)*, realizează coordonarea interinstituțională pentru asigurarea sprijinului cu forțe și mijloace din afara *MApN* implicate în misiunile de căutare și salvare a victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat;

d) Statul Major al Forțelor Aeriene, denumit în continuare *SMFA*, asigură informarea operatorului aeronavei de stat implicate într-un accident în *FIR București*;

e) comandamentele componentelor categoriilor de forțe asigură controlul asupra forțelor și mijloacelor din *MApN* implicate în acțiunile de căutare și salvare;

f) administratorul aerodromului militar asigură coordonarea operațiunilor de salvare a victimelor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat produs în perimetrul aerodromului, conform planului propriu de intervenție, până la sosirea serviciilor profesioniste pentru situații de urgență, care preiau coordonarea operațională a tuturor forțelor implicate;

g) în cazul aerodromurilor operate în comun de civili și militari, administratorul civil al aerodromului asigură coordonarea operațiunilor de salvare a victimelor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat produs în perimetrul aerodromului, conform planului comun de intervenție, până la sosirea serviciilor profesioniste pentru situații de urgență, care preiau coordonarea operațională a tuturor forțelor implicate.

Art. 3. — (1) Pentru declanșarea misiunilor de căutare a aeronavelor de stat aflate în pericol în *FIR București*, *CCA* are atributul determinării fazelor de urgență în care se găsește aeronava, conform prevederilor anexei care face parte integrantă din prezentele instrucțiuni, de stabilire a zonei probabile în care se găsește aeronava de stat și de transmitere a informațiilor privind faza de alarmare către *CFÎ*.

(2) Pentru aeronavele fără pilot la bord (*UAV*), *CCA* declanșează misiunile de căutare în urma primirii mesajelor de alertă transmise de către pilotul/operatorul *UAV*, în conformitate cu manualele de operare în zbor ale producătorilor și/sau cu procedurile de operare, adaptate specificului fiecărei clase și tip de *UAV*.

(3) *MApN*, prin *CCA*, pune în aplicare protocolul de colaborare încheiat cu Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA” (*ROMATSA*) vizând transmiterea informațiilor referitoare la aeronave de stat care operează ca trafic aerian general, pentru care există informații despre declanșarea fazelor de urgență sau la aeronave de stat pentru care au fost recepționate mesaje de alertă *COSPAS/SARSAT*.

(4) *MApN*, prin *CFÎ*, pune în aplicare planurile de cooperare încheiate cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și cu entitățile care au rol secundar în cadrul funcției de sprijin căutare și salvare, în situația căutării și salvării victimelor accidentelor de aviație, conform prevederilor anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, cu modificările și completările ulterioare, vizând schimbul de informații și intervenția unitară pentru căutarea și salvarea victimelor și supraviețuitorilor în situația producerii unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat.

Art. 4. — *CCA* transmite *CFÎ* și centrelor de operații ale bazelor aeriene informații care se referă la:

a) statul de înmatriculare, indicativul și tipul aeronavei de stat;

b) ora și locul/zona în care se găsește sau se estimează că se găsește aeronava de stat în momentul deținerii informației;

c) direcția și altitudinea de zbor;

d) felul încărcăturii, numărul persoanelor de la bordul aeronavei de stat;

e) măsurile propuse pentru începerea căutării și salvării și de către cine;

f) condițiile meteorologice din zona în care se găsește aeronava de stat;

g) alte date considerate necesare.

Art. 5. — *CCA* solicită *ROMATSA* emiterea mesajelor *NOTAM* privind stabilirea, după caz, a unor zone restricționate de spațiu aerian.

Art. 6. — La acțiunile de căutare și salvare a victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat sunt întrebuințate forțele și mijloacele din *MApN* aflate în serviciul de luptă și cele destinate executării intervențiilor în situații de urgență, a căror suplimentare poate fi dispusă, la nevoie, cu aprobarea șefului Statului Major al Apărării.

Art. 7. — *CFÎ*, prin comandamentele componentelor categoriilor de forțe, activează forțele și mijloacele din *MApN* cu care se desfășoară intervenția pentru căutarea și salvarea victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat.

Art. 8. — Pentru conducerea forțelor și mijloacelor din MAPN implicate în căutarea și salvarea victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat, CFÎ are următoarele atribuții principale:

a) planifică și organizează exerciții pentru testarea viabilității documentelor de răspuns în cazul unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat;

b) asigură, prin Comandamentul Componentei Navale, coordonarea cu Centrul Maritim de Coordonare pentru forțele și mijloacele din afara MAPN participante la operațiunile de căutare și salvare, pe durata desfășurării operațiunilor de căutare și salvare pe mare, respectiv pe apele interioare navigabile;

c) informează permanent CNMC(N) asupra determinării fazelor de urgență, a declanșării acțiunilor de căutare și salvare și a stadiului acțiunilor forțelor și mijloacelor.

Art. 9. — CNMC(N) îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură diseminarea informațiilor și realizarea fluxului informațional-decizional cu privire la evoluția situației operative generate de un accident cu o aeronavă de stat și furnizează

datele cu privire la consecințele situației de urgență pentru informarea conducerii MAPN;

b) colaborează cu structurile specializate de intervenție implicate în activitatea de căutare-salvare a victimelor și supraviețuitorilor în situația producerii unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat.

Art. 10. — Comandantul forțelor de căutare și salvare a victimelor și supraviețuitorilor unui accident în care este implicată o aeronavă de stat este persoana cu gradul cel mai mare din cadrul structurilor MAPN, care asigură conducerea, în teren, a forțelor și mijloacelor aparținând MAPN, este nominalizată de către comandantul CFÎ și se subordonează operațional acestuia.

Art. 11. — Prevederile Regulamentului privind sistemul de management al situațiilor de urgență în Ministerul Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.148/2017, se aplică în planificarea și executarea activităților de căutare și salvare a victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație în care este implicată o aeronavă de stat, în măsura în care prezentele instrucțiuni nu prevăd altfel.

ANEXĂ
la instrucțiuni

FAZELE DE URGENȚĂ **privind căutarea și salvarea victimelor și supraviețuitorilor unui accident de aviație** **în care este implicată o aeronavă de stat**

1. Fazele de urgență sunt:

- a) faza de incertitudine, denumită în continuare *INCERFA*;
- b) faza de alarmă, denumită în continuare *ALERFA*;
- c) faza de pericol, denumită în continuare *DETRESFA*.

2. *INCERFA* se declanșează în una dintre următoarele situații:

a) nu s-a primit niciun mesaj de la o aeronavă timp de 30 de minute de la momentul în care ar fi trebuit să se primească un mesaj sau din momentul în care s-a încercat fără succes să se stabilească comunicația cu respectiva aeronavă, luându-se în considerare evenimentul care survine primul în ordine cronologică;

b) o aeronavă nu sosește în termen de 30 de minute de la ora estimată de sosire notificată ultima dată unităților de servicii de trafic aerian sau de la ora de sosire estimată de acestea, luându-se în considerare evenimentul care survine mai târziu în ordine cronologică.

3. *INCERFA* nu se declanșează în situațiile de la pct. 2 când nu există nicio îndoială cu privire la siguranța aeronavei și a persoanelor aflate la bordul său.

4. *ALERFA* se declanșează în una dintre următoarele situații:

a) în urma declanșării *INCERFA*, atunci când din încercările ulterioare de a stabili comunicația cu aeronava sau din interogarea altor surse de aviație nu s-a reușit obținerea niciunei informații despre aeronavă;

b) o aeronavă a primit autorizare pentru aterizare și nu a reușit să aterizeze într-un interval de 5 minute de la ora de aterizare estimată, iar comunicația cu aeronava nu a fost restabilă;

c) s-au primit informații care indică faptul că a fost afectată eficiența operațională a aeronavei, dar nu în măsura în care ar deveni posibilă o aterizare de urgență;

d) se cunoaște sau se presupune că o aeronavă face obiectul unei intervenții ilicite.

5. Situațiile prevăzute la pct. 4 lit. a)-c) nu conduc la declanșarea *ALERFA* în cazul în care există dovezi care înlătură temerea cu privire la siguranța aeronavei și a persoanelor aflate la bordul acesteia.

6. *DETRESFA* se declanșează în una dintre următoarele situații:

a) în urma declanșării *ALERFA*, atunci când din încercările ulterioare nereușite de a stabili comunicația cu aeronava și din interogarea mai extinsă, dar fără rezultat, a altor surse reiese probabilitatea ca aeronava să fie în pericol;

b) se consideră că s-a consumat deja combustibilul disponibil la bord sau că este insuficient pentru a permite aeronavei să ajungă într-o situație de siguranță;

c) s-au primit informații care indică faptul că a fost afectată eficiența operațională a aeronavei într-o măsură în care devine posibilă o aterizare de urgență;

d) se primește o informație sau devine în mod rezonabil sigur că aeronava este pe cale să efectueze sau a efectuat o aterizare de urgență.

7. *DETRESFA* nu se declanșează atunci când există certitudinea că aeronava și persoanele aflate la bord nu sunt amenințate de un pericol grav și iminent și nu necesită ajutor imediat.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 5.518/2023 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Victor Frunză” din municipiul Râmnicu Sărat, județul Buzău**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 27.06.2023;
 - Referatului de aprobare nr. 3.927 din 22.05.2025 pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 5.518/2023 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Victor Frunză” din municipiul Râmnicu Sărat, județul Buzău,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației nr. 5.518/2023 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Victor Frunză” din municipiul Râmnicu Sărat, județul Buzău, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 987 din 31 octombrie 2023, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic «Victor Frunză», cu sediul în municipiul Râmnicu Sărat, Str. Toamnei nr. 4, județul Buzău, pentru nivelul de învățământ «liceal», filiera «tehnologică», profilul «resurse naturale și protecția mediului», domeniul pregătirii de bază «silvicultură», calificarea profesională «tehnician în silvicultură și exploatare forestiere», profilul «tehnic», domeniul pregătirii de bază «fabricarea produselor din lemn», calificarea profesională «tehnician în

prelucrarea lemnului», profilul «tehnic», domeniul pregătirii de bază «electric», calificarea profesională «tehnician în instalații electrice», respectiv nivelul de învățământ «profesional», domeniul pregătirii de bază «mecanică», calificarea profesională «mecanic agricol», forma de învățământ «cu frecvență/zi», limba de predare «română», începând cu anul școlar 2023-2024.”

2. La articolul 3 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelurile de învățământ, filiera, profilurile, domeniile pregătirii de bază, calificările profesionale, forma de învățământ, limba de predare menționate la art. 1;”.

3. Anexa se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 17 iunie 2025.
Nr. 4.320.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea unor ordine ale președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei în ceea ce privește obligația de achiziție de certificate verzi pentru operatorul de servicii de stocare care deține instalații de stocare a energiei electrice care nu sunt adăugate capacităților de producere a energiei electrice

Având în vedere prevederile art. 3 pct. 481, 701 și 1071 și ale art. 663 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 lit. i) și k) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 77/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 29 august 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În înțelesul prezentului regulament, se asimilează furnizorului de energie electrică:

a) operatorul de distribuție și operatorul de transport și sistem, pentru alimentarea cu energie electrică a locurilor proprii de consum, altele decât cele aferente acoperirii consumului propriu tehnologic al rețelelor electrice de distribuție/transport;

b) operatorul de distribuție, altul decât operatorul de distribuție concesionar, pentru energia electrică furnizată consumatorilor finali alimentați direct din rețelele electrice pe care acesta le exploatează.”

2. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:

„(21) În înțelesul prezentului regulament, se asimilează producătorului de energie electrică prevăzut la alin. (1) lit. b) pct. (iv) operatorul de servicii de stocare care deține una sau mai multe instalații de stocare a energiei electrice care nu este adăugată/nu sunt adăugate unei/unor capacități de producere a energiei electrice, pentru energia electrică livrată consumatorilor finali racordați prin linii directe la instalația/instalațiile de stocare respectivă/respective.”

3. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Operatorii economici se înregistrează ca participanți la PCV conform Procedurii privind înregistrarea participanților la piața de certificate verzi, elaborată de OPCV.”

4. La articolul 15 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) nu transmite la OPCV până la data de 31 martie a fiecărui an declarația pe propria răspundere actualizată din care să rezulte dacă se încadrează/nu se încadrează în categoria operatorilor economici cu obligație de achiziție de CV sau transmite declarația pe propria răspundere actualizată din care rezultă că nu se mai încadrează în categoria operatorilor economici cu obligație de achiziție de CV prevăzuți la art. 8 alin. (1) din Lege, în conformitate cu prevederile procedurii prevăzute la art. 11 alin. (1).”

5. La articolul 24, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Pentru tranzacțiile din sesiunea de tranzacționare încheiate pentru care vânzătorul nu transmite confirmarea de încasare a contravalorii CV vândute/notificarea privind neîncasarea contravalorii CV respective sau transmite notificarea privind neîncasarea contravalorii CV vândute, OPCV contactează părțile implicate în tranzacție în a 6-a zi lucrătoare de la transmiterea confirmării de tranzacție și solicită acestora clarificarea plății în maximum o zi lucrătoare de la data solicitării, iar dacă acesta nu primește confirmarea de încasare/notificarea privind neîncasarea contravalorii CV vândute sau menținerea notificării de neîncasare a CV respective până la finalul celei de-a 7-a zile lucrătoare, procedează la anularea tranzacției în a 8-a zi lucrătoare, cu informarea părților implicate în tranzacția anulată.”

6. La articolul 25 alineatul (2), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a1), cu următorul cuprins:

„a1) să transmită vânzătorului, în ziua primirii de la OPCV a confirmării de tranzacție, datele de facturare, în vederea emiterii facturii pentru CV tranzacționate în sesiunea de tranzacționare.”

7. La articolul 26, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Numărul de CV valabile emise de OTS și disponibile în contul producătorului de E-SRE este preluat în sistemul de tranzacționare la începutul fiecărei zile de tranzacționare din RCV și este diminuat la sfârșitul sesiunii de tranzacționare cu numărul de CV aferente fiecărei oferte de vânzare validate și intrate în tranzacție, urmând apoi să fie diminuat cu numărul de CV pentru care există confirmări de încasare, solicitări de blocări coduri CV, respectiv solicitări de transfer CV din contul de producător în contul de furnizor primite.

(7) În situația în care la sfârșitul sesiunii de tranzacționare numărul de CV valabile emise de OTS și disponibile în contul producătorului de E-SRE este mai mic decât cel din confirmările de încasare/solicitățile de blocare coduri CV/solicitățile de transfer CV din contul de producător în contul de furnizor primite, OPCV realizează transferul CV/blocarea codurilor CV corespunzătoare celor disponibile în contul respectivului producător, dar numai în măsura în care toate CV menționate în confirmarea de încasare/solicitarea de blocare coduri CV/solicitarea de transfer CV din contul de producător în contul de furnizor se regăsesc ca disponibile în contul producătorului;

în caz contrar, documentul respectiv trebuie retransmis către OPCV în varianta corectată, cu reflectarea numărului de CV disponibile.”

Art. II. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 96/2022 pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a cotei anuale obligatorii de achiziție de certificate verzi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 11 iulie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În tot cuprinsul ordinului și al metodologiei:

a) sintagma „Hotărârea Guvernului nr. 495/2014 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind exceptarea unor categorii de consumatori finali de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, cu modificările și completările ulterioare” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2025 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat privind exceptarea unor categorii de consumatori finali de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie”;

b) sintagma „Hotărârea Guvernului nr. 495/2014, cu modificările și completările ulterioare” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2025”;

c) abrevierea utilizată „HG nr. 495/2014” se modifică și se înlocuiește cu abrevierea „OUG nr. 20/2025”.

2. Anexa se modifică și se completează după cum urmează:

a) La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În înțelesul prezentei metodologii, se asimilează furnizorului de energie electrică:

a) operatorul de distribuție și operatorul de transport și sistem, pentru alimentarea cu energie electrică a locurilor proprii de consum, altele decât cele aferente acoperirii consumului propriu tehnologic al rețelelor electrice de distribuție/transport;

b) operatorul de distribuție, altul decât operatorul de distribuție concesionar, pentru energia electrică furnizată consumatorilor finali alimentați direct din rețelele electrice pe care acesta le exploatează.”

b) La articolul 3, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În înțelesul prezentei metodologii, se asimilează producătorului de energie electrică prevăzut la alin. (2) lit. m) pct. (iii) operatorul de servicii de stocare care deține una sau mai multe instalații de stocare a energiei electrice care nu este adăugată/nu sunt adăugate unei/unor capacități de producere a energiei electrice, pentru energia electrică livrată consumatorilor finali racordați prin linii directe la instalația/instalațiile de stocare respectivă/respective.”

c) Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Cota anuală obligatorie estimată de achiziție de CV pentru anul t se calculează în luna decembrie a anului t-1, după cum urmează:

$$C_{CV, estimat, t} = \frac{NCV_{t, estimat}}{CFEE_{CV, t, estimat}} [CV/MWh],$$

unde:

$NCV_{t, estimat}$ reprezintă numărul de certificate verzi estimat a fi susținut prin sistemul de promovare prin CV în anul t;

$CFEE_{CV, t, estimat}$ reprezintă consumul final total de energie electrică cu obligație de achiziție de certificate verzi estimat în anul t-1 pentru anul t și se determină pe baza consumului final

de energie electrică realizat în anul t-2, cu luarea în considerare a tendințelor de evoluție pentru anii t-1 și t, diminuat cu consumul final estimat a fi exceptat în anul t conform prevederilor OUG nr. 20/2025 și ale art. 73¹ alin. (7) din Legea nr. 123/2012, la care se adaugă cantitatea de energie electrică estimată a fi furnizată de furnizori unor consumatori/furnizori din afara teritoriului României în anul t din energia electrică produsă pe teritoriul României, prin tranzacții bilaterale de energie electrică, în statele cu care Guvernul României are semnate acorduri bilaterale în acest sens și notificate de Ministerul Energiei până cel târziu în ultima zi lucrătoare a lunii noiembrie din anul t-1.”

d) Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Consumul final de energie electrică estimat a fi exceptat în anul t conform prevederilor art. 73¹ alin. (7) din Legea nr. 123/2012 se determină pe baza consumului final de energie electrică exceptat în baza aceluiași prevederi legale și raportat la ANRE pentru trimestrele I-III din anul t-1, la care se adaugă minimul dintre consumul final exceptat raportat pentru trimestrul IV al anului t-2 și cel estimat de ANRE a fi exceptat pentru trimestrul IV din anul t-1, cu considerarea datelor colectate de ANRE, după cum urmează:

a) în cazul producătorului de energie electrică care deține sub orice formă legală exclusiv centrale/grupuri de producere a energiei electrice din surse regenerabile și care alimentează la locul de producere numai locul propriu de consum din producția proprie de E-SRE, în baza datelor raportate conform Metodologiei de monitorizare a sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie, aprobată prin Ordinul președintelui ANRE nr. 52/2021, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul producătorului de energie electrică care deține sub orice formă legală centrale/grupuri de producere a energiei electrice din surse regenerabile, altul decât cel prevăzut la lit. a), în baza machetei prevăzute în anexa nr. 1 la metodologie.

(2) În cazul prosumatorilor care dețin sub orice formă legală unități de producere a E-SRE, consumul final de energie electrică estimat a fi exceptat în anul t conform prevederilor art. 73¹ alin. (7) din Legea nr. 123/2012 se determină ca diferență între energia electrică estimată a fi produsă în anul t de prosumatori și energia electrică estimată a fi livrată în rețeaua electrică de aceștia, în anul t, calculate după cum urmează:

a) energia electrică estimată a fi produsă în anul t — produsul dintre media aritmetică a puterilor electrice total instalate în capacitățile prosumatorilor, existente în fiecare lună din trimestrul IV al anului t-2 și din trimestrele I-III din anul t-1, factorul de capacitate mediu anual pe tehnologie utilizat la autorizarea sistemului de promovare prin certificate verzi și numărul de ore din anul t;

b) energia electrică estimată a fi livrată în rețeaua electrică în anul t — în baza datelor colectate lunar de ANRE de la operatorii de distribuție aferente trimestrului IV al anului t-2 și trimestrelor I-III din anul t-1, conform Metodologiei de monitorizare a sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie, aprobată prin Ordinul președintelui ANRE nr. 52/2021, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Consumul final de energie electrică estimat a fi exceptat în anul t în conformitate cu prevederile OUG nr. 20/2025 este comunicat ANRE de către Ministerul Energiei, în calitate de autoritate de implementare a schemei de ajutor privind exceptarea consumatorilor finali de la plata CV aferente unui procent din cantitatea de energie electrică consumată, până cel târziu în ultima zi lucrătoare a lunii noiembrie din anul t-1.

(4) În cazul netransmiterii de către Ministerul Energiei a consumului final de energie electrică estimat a fi exceptat în anul t până la termenul prevăzut la alin. (3), consumul final de energie

electrică estimat a fi exceptat în anul t conform prevederilor OUG nr. 20/2025 se consideră egal cu cel realizat în anul t-2.”

e) Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Până cel târziu în a 17-a zi lucrătoare a lunii următoare trimestrului de analiză n, ANRE publică pe site-ul propriu lista operatorilor economici cu obligație de achiziție de CV pentru trimestrul de analiză n și numărul de CV necesare pentru îndeplinirea cotei obligatorii estimate de achiziție de CV pentru anul t și o transmite la OPCV pe suport electronic în format pdf și excel.”

f) La articolul 17, alineatele (1) și (2¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Stabilirea gradului de realizare a obligațiilor de achiziție CV prevăzute la art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1) aferente trimestrului de analiză n, de către operatorii economici cu obligație de achiziție de CV, se realizează pe baza informațiilor transmise de către aceștia la ANRE, pe suport electronic în format pdf și excel, în conformitate cu machetele prevăzute în anexa nr. 1 la metodologie și pe baza situației contului fiecărui operator economic cu obligație de achiziție de CV din RCV din ultima zi lucrătoare a lunii următoare trimestrului de analiză, situație transmisă de către OPCV la ANRE, pe suport electronic în format pdf și excel, în conformitate cu macheta prevăzută în anexa nr. 2 la metodologie.

(2¹) Operatorii economici cu obligație de achiziție de CV care dețin în portofoliu cel puțin un consumator beneficiar al unei decizii ANRE emise conform prevederilor art. 8¹ alin. (1) lit. b) sau c) sau ale art. 8¹ alin. (4), după caz, transmit în primele 10 zile lucrătoare ale fiecărei luni factura de energie electrică emisă consumatorului în cauză pentru luna anterioară care conține consumul final de energie electrică exceptat conform prevederilor deciziei ANRE și facturat operatorului economic j, respectiv procesul verbal încheiat cu operatorul de rețea din care rezultă cantitatea de energie electrică consumată în luna anterioară, în cazul consumatorului final care este și operator economic cu obligație de achiziție de CV.”

g) Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Până cel târziu pe data de 15 februarie a anului (t+1) următor celui de analiză t, ANRE calculează, pe baza realizărilor, cota obligatorie de achiziție de CV pentru anul de analiză t, ca raport între numărul de certificate verzi susținut prin sistemul de promovare prin CV în anul t și consumul final de energie electrică pentru care există obligație de achiziție de certificate verzi, după cum urmează:

$$C_{CV,t} = \frac{NCV_t}{CFEE_{CV,t}} [CV/MWh],$$

unde:

— NCV_t reprezintă numărul de certificate verzi susținut prin sistemul de promovare prin CV în anul t;

— $CFEE_{CV,t}$ reprezintă consumul final total de energie electrică cu obligație de achiziție de certificate verzi în anul t și se determină pe baza consumului final de energie electrică realizat în anul t, diminuat cu consumul final exceptat în anul t, conform prevederilor art. 73¹ alin. (7) din Legea nr. 123/2012 și ale OUG nr. 20/2025.”

h) Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) La determinarea consumului final total de energie electrică din anul de analiză t se iau în considerare valorile realizate în anul de analiză t, după cum urmează:

a) energia electrică achiziționată și furnizată de furnizorii de energie electrică, pentru consumul final al acestora și/sau la consumatori finali;

b) energia electrică furnizată de furnizorii de energie electrică unor consumatori/furnizori din afara teritoriului României din energia electrică produsă în România, prin tranzacții bilaterale de energie electrică, în statele cu care Guvernul României are semnate acorduri bilaterale în acest sens;

c) energia electrică utilizată pentru consum final propriu, altul decât consumul propriu tehnologic al centralei electrice, de către toți producătorii de energie electrică/prosumatorii de energie electrică;

d) energia electrică furnizată de producătorii de energie electrică consumatorilor racordați prin linii directe la centralele electrice aparținând acestora.

(2) Consumul final de energie electrică exceptat realizat în anul t, conform prevederilor art. 73¹ alin. (7) din Legea nr. 123/2012, se determină după cum urmează:

a) în cazul prosumatorilor care dețin sub orice formă legală o unitate de producere a energiei electrice din surse regenerabile, ca diferență între energia electrică produsă în anul t de prosumatori și energia electrică livrată în rețeaua electrică de aceștia, în anul t, calculate după cum urmează:

(i) energia electrică produsă în anul t — produsul dintre media aritmetică a puterilor electrice total instalate în capacitățile prosumatorilor, factorul de capacitate mediu pe tehnologie utilizat la autorizarea sistemului de promovare prin certificate verzi și numărul de ore din anul t;

(ii) energia electrică livrată în rețeaua electrică în anul t — în baza datelor colectate de ANRE de la operatorii de distribuție aferente anului t, conform Metodologiei de monitorizare a sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie, aprobată prin Ordinul președintelui ANRE nr. 52/2021, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul producătorului de energie electrică care deține sub orice formă legală exclusiv centrale/grupuri de producere a energiei electrice din surse regenerabile și care alimentează la locul de producere numai locul propriu de consum din producția proprie de E-SRE, în baza datelor colectate de ANRE conform Metodologiei de monitorizare a sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie, aprobată prin Ordinul președintelui ANRE nr. 52/2021, cu modificările și completările ulterioare;

c) în cazul producătorului de energie electrică care deține sub orice formă legală centrale/grupuri de producere a energiei electrice din surse regenerabile, altul decât cel prevăzut la lit. b), în baza machetei din anexa nr. 3 la metodologie completată pentru anul t.

(3) Consumul final de energie electrică exceptat realizat în anul t conform prevederilor OUG nr. 20/2025 reprezintă consumul final exceptat în anul t, raportat de către operatorii economici cu obligație de achiziție de CV pentru anul de analiză t, în baza acordurilor de exceptare emise consumatorilor finali din portofoliul acestora.

(4) La nivelul anului de analiză t se consideră că energia electrică livrată în anul t este egală cu energia electrică furnizată în anul t.”

i) La articolul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În termen de trei zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a ordinului ANRE prevăzut la alin. (1), ANRE publică pe site-ul propriu lista operatorilor economici cu obligație de achiziție de CV și numărul de CV necesare pentru îndeplinirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t și o transmite la OPCV pe suport electronic în format pdf și excel.”

j) La articolul 28, alineatul (3) se abrogă.

k) La articolul 31, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Operatorii economici cu obligație de achiziție de CV transmit până la data de 31 ianuarie a anului t+1 informațiile necesare pentru stabilirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t, în format electronic pdf și excel, în formatul specificat în macheta prevăzută în anexa nr. 3, care se referă:

a) în cazul furnizorilor de energie electrică, la energia electrică achiziționată și furnizată pentru consumul final al acestora și/sau la consumatori finali (inclusiv energia electrică exceptată furnizată) și/sau consumatorilor/furnizorilor din afara teritoriului României din energia electrică produsă pe teritoriul României, prin tranzacții bilaterale de energie electrică, în statele cu care Guvernul României are semnate acorduri bilaterale în acest sens;

b) în cazul producătorilor de energie electrică, la energia electrică furnizată consumatorilor racordați prin linii directe de centrala electrică aparținând respectivelor producători și la energia electrică utilizată de producătorii de energie electrică pentru consumul final propriu al acestora, altul decât consumul propriu tehnologic al centralei electrice.”

l) La articolul 31, alineatul (2¹) se abrogă.

m) Anexele nr. 1.1 și 3.1 se abrogă.

Art. III. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

George-Sergiu Niculescu

București, 25 iunie 2025.

Nr. 27.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

